

Studenti z ČR v Kanadě, proč?, str. 1

Demokracie dostala krvavou ránu, komentáře, str. 4, 5

Nocturna v tónu George Grosmana, str. 8

Oteplování a lidská činnost, str. 10, 11

Každý má právo soudit se, str. 14

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

www.masaryktown.ca

CANADA'S CZECH AND SLOVAK NEWSPAPER PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950

Že jenom náboženská (ne)snášlivost...?

Po atentátu ve francouzském satirickém týdeníku Charlie Hebdo, při němž bylo 7. ledna zavražděno dvanáct lidí, se heslo Je suis Charlie (Jsem Charlie) okamžitě stalo symbolem debaty o náboženské toleranci a svobodě slova. V Lidových novinách do ní přispěl i filozof a kněz Tomáš Halík komentářem Proč nejsem Charlie. Na něj zareagovala řada českých osobností, jejichž názory LN postupně publikují.

Tomáš Halík ve svém textu mimo jiné píše: „Když jsem viděl „karikatury“ časopisu Charlie Hebdo, silně připomínající znevažující obrázky Židů v antisemitském tisku, vnímal jsem je nejen jako urážku posvátných symbolů tu islámu, tu křesťanství, nýbrž také jako porušení zásadní hodnoty naší kultury – úcty k druhým.“

ČESKÁ POZICE Halíkův komentář publikuje v plném znění - Tomáš Halík: Proč nejsem Charlie: Vraždy ve Francii mě hluboko zasáhly a nutí k promyšlení mnoha věcí, o nichž by – až pomine vlna emocí – měla být vedena vážná debata. Hluboce se solidarizuji se všemi, kdo odsuzují jakékoli projevy násilí a nesnášenlivosti, vraždy jsou neospravedlnitelné. Před chobotnicí „Islámského státu“ a jejími chapadly v podobě teroristických bojůvek nelze ustupovat. Váží si však těch, kdo i v nymějši emocionálně vypjaté situaci dokáží s chladnou hlavou rozlišovat mezi islámem a mezi extremisty, zneužívajícími symboly a rétoriku islámu, a kdo se umí jasně vymezit jak vůči terorismu, tak vůči nepřiměřeným reakcím na terorismus v podobě šíření nenávisť vůči muslimům a pogromistických nálad vůči menšinám a imigrantům, kteří s terorismem nemají nic společného. Je třeba říci „ne“ jak

terorismu, tak populistům, kteří ze strachu z islámu chtějí získávat politické body.

JINÁ TVÁŘ NAŠÍ KULTURY

Co mne však uvádí do rozpaků, je snaha oslavovat nešťastné oběti z řad redakce satirického časopisu jako hrdiny a symboly naší kultury. Pokud prezident Hollande nazývá redaktory Charlie Hebdo „našími hrdiny“, ukazuje se tím mělkost a prázdnota nejen tohoto politika, ale také politické kultury, kterou reprezentuje. Když jsem viděl „karikatury“ časopisu Charlie Hebdo, silně připomínající znevažující ob-

► 4

Není tomu tak dávno, kdy naši komunitu navštívili Pavel Dostálík a Markéta Kostelencová (na fotografii), kteří

Karel Velan was awarded the Silver Commemorative Medal of the Czech Senate

On October 29th, 2014, the Embassy of the Czech Republic in Ottawa awarded Karel Velan the Commemorative Silver Medal of the Senate of the Parliament of the Czech Republic.

On October 29th, 2014, the Embassy of the Czech Republic in Ottawa awarded Karel Velan the Commemorative Silver Medal of the Senate of the Parliament of the Czech Republic. The main reason for this award is significant life-long and selfless support of Czech compatriots abroad and humanitarian projects in the Czech Republic and Canada, with which Karel Velan contributed to the spread of Czech Republic's good reputation.

Throughout his life, Karel Velan supported Czech compatriots and Czech cultural associations in Canada both financially and professionally. After 1989, he integrated projects in the Czech Republic into his programs (for instance, along with his wife, he was involved with the foundation of the Committee of Good Will - Olga Havel Foundation). Despite his outstanding success abroad, Karel Velan has maintained a strong link

to his original homeland and, even after 60 years abroad, he is fluent in Czech.

This medal is awarded annually by the chair of the Senate as a symbolic appreciation on the occasion of the Independent Czechoslovak State Day to significant figures in the world of science, culture, sports, and social life. The medal was awarded by the chargé d'affaires of the Czech

Republic in Canada, Robert Tripes. The ceremony was attended, among others, by the honorary consul of the Czech Republic in Quebec, Hynek Žikovský and the President of the Czech and Slovak Association of Canada, Marie Fuchsová. (Photo - from left: Hynek Žikovský, Vladimír Hejduk, Marie Fuchsová, Karel Velan, Robert Tripes, chargé d'affaires a.i.)

odbornou práci, a zároveň krajanům na toto téma otevřít výstavu. Tu jsme přivezli z Čech a nesla název Sokol

jen historii Sokolské Jednoty Čechů v australském Sydney, ale také historii Sokola ve faktech o emigračních vl-

li dvakrát v hale kostela sv. Václava v Torontu a následně v Montrealu u příležitosti bazaru ČSSK," uvedl Pavel a dodal:

"Někdy jsme se setkali s otázkou, proč jsme do Kanady přivezli výstavu o Sokole v Sydney. Původně jsem měl představu, že se Češi, kteří odešli do různých koutů světa, kde se zapojili do různých organizací, navzájem od těch, co měli stejný osud, neizolovali - dost bylo přece na tom, že již byli izolovali od domoviny. A můj předpoklad se potvrdil, i když komunikace přes více než půlku světa v té době byla komplikovaná. A tak mě potěšilo, když jsem viděl některé kraje, jak poznávají „australské Čechy“ na fotografiích a jak jsou potěšeni."

Co vám imponovalo na pobytu, co vás nadchlo?

Byl jsem nadšený ze spousty věcí. Tou první je pomoc krajanů. Od posledního výjezdu našich projektových předchůdců uply-

► 7

"Byl jsem nadšený ze spousty věcí..."

pokračovali v průzkumu v rámci školního projektu Neviditelné oběti komunismu, který se před deseti lety zrodil v Gymnáziu F. X. Šaldy v Liberci. Projekt zkoumá pod vedením koordinátora Mgr. Jana Golla problematiku emigrantů z let 1948 -1968, respektive mapuje jejich osudy a zajímá se o to, jak se lidem, kteří museli opustit svou vlast za komunistické diktatury, podařilo začít nový život.

Oba jsou členy současného studentského týmu, jak potvrdil mj. Pavel Dostálík (s nímž vedeme rozhovor), kam v současné době patří také studenti Kristýna Zámečnicková a Samuel Nagy.

„Jeli jsme do Toronta a Montrealu s cílem získat podklady pro pozdější

Sydney očima gymnaziálních studentů. Pokusili jsme se zmapovat ne-

nách v daném období. Výstavu jsme díky velké pomoci krajanů vystavi-

KE DNI

JE SUIS CHARLIE. I AM A JEW...

Je nemnoho okamžiků, které změni pochod dějin. Nejčastěji nás přepadnou neočekávaně, když se navrší míra zla a nositelé násilí se zdají vítězit nad silami dobra. Ti, kteří chladnokrevně a v přesvědčení, že jejich šílená filozofie zvítězí, vraždili novináře a karikaturisty a rukojmí v Paříži, zřejmě netušili, že tím, že otevřeli brány pekla, na sebe přivolávají hněv statisíců pokorných dětí božích. Stejně jako to netušili Hitlerové a Stalínové v minulosti.

Ne že kdokoliv z nás je zcela bez viny. Kdo z nás byl vzdělán strážcem bratrá svého, kdo z nás nikdy po nikom nehodil nenávistnou slinou, kdo z nás se nikdy nepovyšoval nad druhé, kdo z nás nikdy necítil, že by se měl ozvat proti bezpráví a nespravedlnosti. Ale zřídka máme vůli a odvahu plést se do sporů, o nichž myslíme, že se nás netýkají. Až přijde okamžik jako ten nedávný v Paříži, kdy skoro všichni i ti, kteří byli přehlíženi jako méněcenní a postradatelní, použijí nabídnuté příležitosti a postaví se do řad těch, kteří se hlásí k společnému dědictví lidstva.

Myslím si, že většina z nás, kteří přišli do svých nových domovů jako přistěhovanci nebo uprchlíci prakticky s prázdnými rukama a kterým život nevyšel, jak si myslíme, že bychom si zasloužili (a my měli štěstí přijít do země, která je zemí uprchlíků) rozumí i většinu mírumilovných muslimů ve Francii, kde se zřejmě jejich problémy nikdo příliš nezabývá. Tím radostnější bylo vidět spousty muslimů na pařížské manifestaci, mnohé s plakáty: "Je suis Charlie". Tím uspokojivější bylo, že tak mnozí v tom milionu protestujících se odmlít dát zastrašit vrahy a přihlásili se k víře statečných, že vrahům se neustoupí. A byli mezi nimi i takoví, kteří se prohlásili za "Židy". A všichni pochopili, že chtějí-li mít Francii, na kterou mohou být hrdí, budou muset společně hledat snášenlivější a štedřejší způsob života.

Není to poprvé, kdy Paříž byla "městem světla". Není to poprvé, co dala dějinám nový směr. Manifestace 11. ledna 2015 patří mezi její slavné okamžiky. **JOSEF ČERMÁK**

Pozn. red. (k 20.1.): Zabít 12 novinářů a dalších civilistů muslimskými teroristy v Paříži pozvedl nejen Evropu. Proti nim vzplanuly manifestace zejména ve Francii, Německu, Belgii, Holandsku a Nizozemí, kde existuje na dvacet tzv. spících teroristických buněk se 120 - 180 členy připravenými zaútočit, oznámila CNN, a neohroženějšími jsou Belgie a Nizozemsko.

Také v domovině a sousedním Slovenskem jsou přijímána přísnější a techničtější bezpečnostní opatření. V Česku se připravuje podobná kontrola kupů na letišti, jakou uplatňují USA po útoku na "dvojičata" 9/11, kde v momentě přišlo o život přes tři tisíce lidí. Od té doby se ohniska teroristů zhušťují, počet útoků násobí a razance a krutost zvyšuje. Že by konečně politické přípustili, že už to dávno není o víře v "jiného" boha? Udělejme každý něco pro zachování svobody, dva nové zajatce hodlá držet podziftnou. Tentokrát japonské, jejich životy oceňují na 200 mil.USD - tolik Japonci nabídli na ochranu bezpečnosti civilizace před krutými primitivy Islamského státu. Vyhrají...? Japonci mluví s vyděrači odmlít. Nastoupili cestu diplomatického vyjednávání.

Obávám se, že to nestačí a že svět bude zase chudší o dva vzdělané a kultivované muže. Smutné. Více než to, braňme se!
Vaše vk

SPOLEČENSKÝ KALENDAŘ

TORONTO

SO 31.1. v 18.30 (do 22.00) – setkání s torontskými malíři a sochaři na výstavě prací s názvem Silver Moon, mezi nimiž se zaskví půvabná česká malířka Pavla Quinn, která předvede své nové malířské práce a sošky z přírodních materiálů. Navštivte ART SQUARE GALLERY, 334 Dundas St. W, Toronto. Více na: <https://picasaweb.google.com/116401709736343136874/SILVERMOONEXHIBITIONARTSQUAREGALLERYCAFE#>

SO 28.2. ve 14.00 – dětský karneval, který pořádá Česká škola Oakville, přijít může každé dítě, které chce být s námi. Rodiče, přiveďte je k nám. Děti z České školy v Torontu vítány. Vstup \$5.00 na osobu (každý). Kostel sv. Václava 496 Gladstone Av., Toronto. Info: učitelka Renata Freiberg, email: renata_freiberg@yahoo.ca, tel.: (415)887-9863. MASKY a KOSTÝMY nutné. Budeme si hrát, tančovat a radovat se!

NE 29.3. od 11.00 - oblíbené velikonocní trhy a book sale, pořádá MMI, restaurace Praue na Masaryktoynu. 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto., Zájemci o stánkový prodej ohlaste se paní Ivě (416)439 4354.

PÁ-NE 1.-3.-5. - představení Nového divadla, rezervujte si čas. Více se dozvíte v dalších číslech Nového domova - čtete, budete informováni.

SO 20.6. od 14.00 - tradiční Český a slovenský den s bohatým programem a celodenním občerstvením. Info a objednávka stánku paní Iva (416)439 4354.

NOCTURNES IN THE CITY, hudební cyklus:

NE 22. 2. - prof. Iain Scott: Audio-visual presentation of world classic operas, restaurace Prague

NE 24. 5. - Boris Krajný, piano: B. Smetana, F. Chopin, L. van Beethoven, kostel sv. Václava

Nocturna začínají v 17.00 h: kostel sv. Václava - 496 Gladstone Av., restaurace Prague - 450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto. Jednotlivé vstupné u dveří 25\$ (studenti 15\$). Info a rezervace dr. M. Krajný (416)481-7294 nebo web www.nocturnesinthecity.com. Přiveďte také své přátele.

SOKOL TORONTO

NE 8.2. ve 14.00 (do 16.30) – Dětské šibířky – maskární odpoledne, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, info: M. Črháková (416)242-5914 nebo mariecrhak@yahoo.ca (vice str. 3)

SO 28. 2. od 10.00 – Sokol Kanada, Zimní hry v Horseshoe Valley. Info email: anna.sokol@bell.net nebo wendynewmarket@sympatico.ca (více leták str. 3)

NE 19. 4. ve 12.00 – Sokol Toronto, -SPRING FESTIVAL, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, info M. Črháková (416)242-5914 nebo mariecrhak@yahoo.ca

SO 30. 5. v 16.30 – Sokol Toronto Dětské gymnastické závody, Fit for Life Gym, 601 Magnetic Dr., Unit 21, North York, info: ivancurilla@gmail.com nebo hermaneks@yahoo.ca

NE 7. 6. – Sokol Toronto – Family Day Picnic, info: hermaneks@yahoo.ca

SO 8. 8. v 10.00 – Sokol Kanada Summer Games na Masaryktoynu. Pokud bude pršet, je náhradním datem neděle 9.8.

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 5-12 let, kterou provozuje Masaryk Memorial Institute, vyučující jazyku českému. Zimní semestr školního roku 2014/2015 byl již zahájen u učebně na 918 Bathurst St., Toronto, info a podmínkách provozu budovy na: www.918bathurst.com. Přiveďte svoje děti s jakoukoliv úrovní znalosti češtiny. Všechny jsou srdečně vítány. Více informací poskytnete paní Iva (416)439-4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 – česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info: učitelky Renata Freibergová, tel. (416)887-9863, email: renata_freiberg@yahoo.com, nebo Mariana Vieweghová, tel. (416)628-3690, email: mvieweghova@gmail.com.

Letos bude program obohacen o možnost aktivit se Sokolem Kanada a Masarykovým ústavem v parku na Masaryktoynu v Torontu. Zápisné zůstává stejné \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát, sportovat i učit si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00 - 11.30 – pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pirovou mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczechsandslovaks.com

Číslo 2 vyšlo 29. 1., č. 3 vyjde 19. února, jeho uzávěrka je 13. února 2015. Noviny vycházejí každý třetí týden, v roce vyjde celkem 17 čísel. Redakce: (647)608 1713 Píšte: vera.toronto@gmail.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 – Blessed Teresa of Callcuta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ST v 7.00 opakování - vysílá Nová Vize v dosahu Ontaria na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Slepčiková, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 7 Auburn Av., Toronto, ON, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - naleznete některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarína Holmová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvsedna.com.

SOKOL TORONTO cvičení s dětmi

SO 16.30-18.30 (každá) – Fit for Life Gym, 601 Magnetic Dr., Unit 21, North York, info: ivancurilla@gmail.com nebo hermaneks@yahoo.ca. Posledním dnem cvičení v tomto školním roce je 13. červen.

SOKOL TORONTO cvičení dospělí

ST 20.00-21.30 – cvičení dospělí a volejbal, G. Harvey C. I., 1700 Keele St., Toronto, info: hermaneks@yahoo.ca. Poslední cvičení se koná v týdnu od 8. června t.r.

CALGARY

Český a Slovenský dětský kroužek Kulihrášek a Český a Slovenský dětský klub po vánočních prázdninách začíná 26. ledna 2015 a semestr skončí 13. dubna 2015. Rodiče se scházejí každé pondělí v 15.00 hodin ve Varsity Bible Church (48077 Valiant Dr. NW). Dětský kroužek je přístupný pro děti do 4 let a dětský klub pro děti od 5 let. Výuka dětí je rozdělena do dvou skupin. Na setkání v kroužku hrají hry, čteme si pohádky a zpíváme v českém a slovenském jazyce. Dětský klub se koná ve stejných hodinách a je zaměřený na výuku českého nebo slovenského jazyka a hry pro starší děti. Rodičovský příspěvek na kroužek nebo klub je \$10.00 za jedno dítě na semestr. Uvítáme nové členy a zájemce! Vaše žádosti a dotazy ochotně vyřídí Andrea Lowen – maminka Káji, Tobiáše a Aničky na tel. (403)270-8164 nebo elektronicky: andrealowen@yahoo.ca. Přiveďte své děti také, bude se jim mezi námi také líbit.

SO 28. 3. 2015 – připravuje ČSSK Josefovskou zábavu
PO 31. 3. 2015 - výroční členská schůze ČSSK

KITCHENER-WATERLOO-GUELPH

2.2. – Egyptologové, komedie. Dnes již klasická adaptace slavného humoristického románu Kingsley Amise. Režie František Filip, v hlavních rolích excelují Miloš Kopecký a Jiří Sovák. V rámci filmového pondělka.

SO 14.2. v 18.00 – pořádá KW Czechs and Slovaks za asistence profesionální Zity Nosko WINTER GALA, o hudbu se postará profesionální DJ Merv Keyes, který má připravené české a slovenské populární hity let dřívější i současné. Setkáme se na Conestoga Place, 110 Manitou Drive v Kitcheneru, otevřeno v 18.00, večere se bude podávat v 19.00. Vstupné (nevratné) \$65 na osobu zahrnuje večeri, kávu, desert a na každý stůl o osmi lidech pak láhev vína červeného a bílého. (viz str. 9)

Pro ty, kteří budou chtít přenocovat, je připraven servis hotelu Radisson se speciální cenou \$99 za pokoj pro dva lidi, zahrnující také snídaní, objednejte v KW Radisson (519)894-9500 code "Winter Gala"

Please mail your address/phone and a cheque payable to "KW Czechs and Slovaks" to Blanka Michale, 31 Samuel Foster Cr., Baden, ON N3A 2L2 and your tickets will be mailed to you. To purchase tickets online go to www.kwczechsandslovaks.com. For any inquiries please contact Blanka at rbmichale@bell.net or cell (519)500-3316. (Prosíme společenský oděv.)

DOBRY DEN, zpravodaj vydává K-W-G pobočka Českého a slovenského sdružení v Kanadě pod vedením zodpovědné redaktorky Evy Kratochvilové. Redakce se těší na komentáře čtenářů. A protože se výrobní náklady na tisk a poštovné každoročně zvyšují, oceňuje každý finanční podporu svých odběratelů. Šeky laskavě zaeštele na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G Branch, 550 King St. N, PO 42053 Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada.

MONTREAL

SO 31. 1. ve 20.00 - 64. Šibířky, hala kostela sv. Cyrila a Metoděje, 7187 2nd Avenue

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

SOKOL MONTREAL

➤ Každý čtvrtek ve 20.00 - Sokolský volejbal, Coronation Elementary School, 4810 Van Horne
Informace můžete dostat u náčelníka Sokola Montreal Josefa Hřiba na tel. (514)683-2092.

ÚT 21.4. v 19.30 - výroční schůze odbočky ČSSK, Čs. dům, 6540 McLynn, všichni jsou srdečně vítáni.

MISIE SV. VÁCLAVA Přejeme všem štěstí a zdraví do nového roku! Upozorňujeme, že v lednu a únoru se české mše nekonají. Datum příští mše bude oznámeno v březnovém čísle Montrealského věstníku. (Rose Mary Strban)

TÁBOR HOSTÝN

Dětský tábor se bude konat v létě 2015 během 3 týdnů, od neděle 5. července do soboty 25. července. Tábor povede již potřínná paní Josef Maxant. Ceny za pobyt dítěte: 395 \$/týden, 765 \$/dva týdny a 960 \$/tři týdny. Každé další dítě ze stejné rodiny má 10% slevu. Pošlete na tábor svoje děti nebo vnučata. Určitě se jim tam bude líbit.

Pro tábor hledáme vedoucí k dětem a kuchařky – zájemci prosím kontaktujte Josefa Maxanta na camphostyn@gmail.com nebo volejte na (450)465-4844. Více informací o táboru na www.hostyn.org. Fotografie z dětského tábora 2014: Alba jsou needitovaná. Některé fotografie či videa účastníků tábora jsou uveřejněné na www.youtube.com pod heslem „Camp Hostyn“.

AČKOLIV JE MONTREALSKÝ VĚSTNÍK zasílán zdarma, finanční příspěvky jsou vítány. Chcete-li Věstník podpořit, pošlete laskavě příspěvek na adresu: 5080 Glencairn Ave, Montreal, QC H3W 2B4. Šek vystavte na „Czech and Slovak Vestnik“. Potvrzení jsme dosud vystavovali na příspěvky nad 50 dolarů a přikládali k Věstníku. Vzhledem k tomu, že nemůžeme vydávat potvrzení na daně (income taxes), ale pouze účtenku (receipt), budeme ji posílat jen našim inzerentům a těm, kteří si o ni požádají. Děkujeme za pochopení. Dotazy a informace: montrealvestnik@gmail.com. Podrobnější info: Montrealský Věstník leden 2015, který vyšel před týdnem, naleznete na: www.montrealsvestnik.com

WINNIPEG

PA v 18.00 (každý třetí v měsíci) - servírujeme bramboráky, všichni jste vítáni, CCBA bar je otevřený ČT-SO.
ČT (každý) v 19.30 – Czech School Classes - volejte 722 7209 nebo helstel@shaw.ca

Redakce Řičky uvítá příspěvky, připomínky, ohlasy, dopisy, články, recepty i dobré nápady. Také nabízí místo pro inzerci pro firmy i soukromníky. Zasiílejte na email riecka@czechslovakbenevolentassoc.ca, Czech-Slovak Benevolent Association, 154 McKenzie Street, Winnipeg, MB R2W 5A2, tel: (204)589 7483.

SLOVAK TV

PO a NE v 15.00 (do 15.30) - Nejlepší ze Slovenskej televízie, Shaw Multicultural Channel, Shaw Digital 116 (Metro Vancouver, Bowen Island, Squamish and Whistler), Channel 51: Delta, Ladner and Tsawwassen. Navštivte web: www.marikaproductions.com.

SEASONAL HELP WANTED
AT MASARYKTOWN PARK, SCARBOROUGH

WE ARE LOOKING FOR A SELF MOTIVATED PERSON, IN GOOD PHYSICAL HEALTH, TO UPKEEP AND MAINTAIN PRIVATE PARK IN BEST POSSIBLE CONDITION AT ALL TIMES.

SKILLS REQUIRED:

- Operating small tractor and medium size grass cutting machine
- Use of basic tools, chain saw, gas trimmer, small engine garden equipment etc.
- Painting - outdoor and indoor

DUTIES:

- Keep park and parking area clean at all times
- Trim trees and hedges
- Landscaping and grass cutting
- Gardening
- Maintain public washrooms in the park
- Small repairs to equipment, outdoor furniture and buildings

SOME EXPERIENCE IS REQUIRED and RELEVANT REFERENCES NEEDED

Start date is April 1st or 15th depending on weather, full time 8.00 am to 4.00 pm, end date October 30th

Location is Masaryktown Park at 450 Scarborough Golf Club Road, Scarborough, ON M1G 1H1

For more information:

Office Telephone: (416)439-4354 or

e-mail: office@masaryktown.ca

Office open: Tuesday, Wednesday, Thursday

S bolestí v srdci oznamujeme

všem přátelům a známým, že nás opustila naše maminka a babička našich dětí,
paní RŮŽENA KYTLOVÁ.

Narodila se 27. února 1917 na Šumave, v obci Pich, nedaleko Sušice. V roce 1957 se provdala v Torontu za Josefa Kytla a zapojila se do činnosti v krajské komunitě. Byla aktivní členkou MMI, Československého sdružení v Kanadě a po léta vedla Českou a slovenskou doplňovací školu v Torontu. Byla štedrým podporovatelem Sokola Toronto, jakož i dalších krajských organizací.

Zemřela pokojně, v přítomnosti své dceři Věry, ve středu 7. Ledna 2015 v Toronto Western Hospital v pozeňnaném věku 97 let. Rozloučili jsme se s ní v sobotu 10. 1. 2015 v kostele sv. Václava, u jehož založení před léty se svým manželem Josefem stála. Děkujeme všem, kdož si na ni v modlitbě vzpomenou. Dej Ti, maminko, Bůh lehké odpočinutí – budeš nám všem chybět.
VĚRA TICHÁ S RODINOU

Dovoluji si oznámit, že 27. prosince 2014 zemřel jeden z členů a podporovatelů komunity,

pan ANTONÍN DIMITROV.

Bohužel, jako jeho dcera nemám slov, abych vyjádřila, jaký to byl úžasný člověk. Jak si vážil normálních hodnot, jak nesnášel předstírání a vychloubání, a jak péroval kohokoliv, koho chtěl něčemu naučit - včetně mne.

Pro mne táta byl a vždy bude ten jediný hrdina – přítom tak skromný, jednoduchý človíček, který měl rád přírodu, houby, zkoušel různé varianty uzení a pošmakovali jsme si na uzených „pork bellies a overdose“ česneku... Absolutní fantazie, ačkoliv máma s námi potomec nechtěla ani mluvit, že prý páchneme! Aby ne, když jsme zbažili pár hlav syrového česneku! Takový byl můj táta, a takových moc není. Těžko se člověk loučí s člověkem jako je on.

Ale ráda bych všem řekla, že mimo toho, že byl nesmírně nadaný umělec, který má stálou výstavu na Pražském hradě a jinde po světě, tak prosadil umění i v Kanadě, kam přišli oba moji rodiče v r. 1968. Táta je uznávaným členem v Canadian Royal Academy of Arts a má mnoho cen a různých uznání tzv. under his belt. Nikdy se s ničím nechlubil - to by nebyl můj táta. Dokonce ho to zlobilo, protože jen chtěl, aby někdo, kdo se skutečně chce věnovat umění, aby tomu alespoň trochu rozuměl, a byl ochotný mu věnovat čas, aby prospěl. Dokonce byl vždy ochotný toho jedině cokoliv naučit. Můj táta byl děsně prima chlap, „no nonsense“ a od podlahy. Té upřímnosti a demokratičnosti si u něho budu vždy navždy. Antonín Dimitrov (*27.2.1928) vypráví v rozhlasovém dokumentu Ztráty a nálezy Tomáše Gregora z roku 2007 svůj nesnadný život a svou křivou cestu do poklidu lesů severního Ontaria.

Zásadní význam pro něj mělo studium na pražské vysoké škole UMPRUM, odkud ho ale v roce 1953 vyloučili pro jeho nekompromisní politické názory. Nejdřív se tedy pokusil emigrovat přes Vídeň, ta ale v té době ještě patřila do sovětské zóny. Mladý muž byl zadržen rakouskou policií, ta ho předala do rukou Rusů a ti ho vrátili do Československa.

A tak se dostal nejprve do Leopoldova a pak do Jáchymova. Odtamtud byl propuštěn po více než čtyřech letech nucených prací. Naštěstí se později, v 60. letech, mohl vrátit ke své profesi a stejně jako jeho manželka spolupracoval s řadou předních českých filmářů. Bylo ovšem zřejmé, že po sovětské okupaci Československa v roce 1968 manželé Dimitrovovi v Československu nezůstali. Skutečně se jim podařilo vycestovat a oba pak po léta úspěšně pracovali v divadlech ve Spojených státech a v Kanadě. Antonín se také čím dál víc věnoval grafice, zatímco Olga pracovala jako kostýmní výtvarnice na mnoha filmech, mimo jiné s Lee Marvinem, Charlesem Bronsonem, Johnem Hustonem, Robertem Mitchumem a dalšími...

Na začátku 90. let se manželé ještě jednou přijeli podívat do Československa, kde měl Antonín i retrospektivní výstavu. Ale pak se rozhodli odejít z civilizace do poklidu severokanadské divočiny. Jejich pohled na život a na svět tím pochopitelně získal nový a neobvyklý rozměr. „Pro mě je příroda všechno,“ říká Antonín. „Je to absolutní svoboda...“

Čest památce dobrého člověka a vynikajícího umělce. Vzpomeňte s námi. Rodině vyjadřujeme hubokou účast nad nenahraditelnou ztrátou.

Pokud má někdo z milovníků umění zájem o obrazy zesnulého malíře, napište na email pd0@rogers.com (česky či anglicky).

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR V KANADĚ
251 Cooper St.
Ottawa ON K2P 0G2
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR v TORONTU
Gen. konzul VLADIMÍR RUML
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Novozové linky:
+1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR v CALGARY
Hon. konzul JERRY FLINĚK
Calgary, AB T2V 0E5
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW
Tel: +1(403)269 4924
Fax: +1 (403)259 4533
Email: calgary@honorary.mzv.cz
jelinek@terragement.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR v MONTREALU
Hon. konzul dr. HYNĚK ŽIKOVSKÝ
1920-2020 Rue University Montréal,
Québec H3A 2A5 Tel: 1(514)316 4383
Email: montreal@honorary.mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
KONZULÁT ČR VE VANCOUVERU
Hon konzul VERONIKA FLORIÁNOVÁ
Působnost: Britská Kolumbie
Časový posun: -9 hod
PA 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
112-1118 Homer St.
Vancouver BC V6B 6L5
Telefon +1(888)348 8779
vancouver@honorary.mzv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAHE
Ve strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: (+420)272 101 800 Fax: (+420)272
101 890 Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ
PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredi@cssk.ca nebo toronto@
cssk.ca, www.cssk.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
NEW CZECH THEATRE
348 Riverdale Ave., Toronto, ON
M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
Email: nove.divadlo@gmail.com

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL
SV. VÁCLAVA
Rev. LIBOR ŠVORČÍK
496 Gladstone Av., Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto ON
M6H 2H8
Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA
A METODA, farář JOZEF VANO
5255 Thornwood Dr., Mississauga,
ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
UNIVERSITY OF TORONTO
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Nový rok začal krvavě. Pařížské útoky teroristů vyvolaly celosvětovou vlnu solidarity, ve francouzské metropoli se konal pochod politiků a světových celebrit.

Nepozvat izraelského premiéra Netanjahu na tento VIP pochod proti terorismu bylo stejně faux pas jako nepozvat do Polska na nadcházející připomínku osazení Osvětimi Židy, kteří přežili holocaust a jsou občany Izraele. Přesto k tomu (v případě Netanjahu) málem došlo.

Jak příznačné pro naši dobu! Chceme se prezentovat jako smělí bojovníci proti určitému druhu zla, ale člověk, který má na tomto poli „odbojováno“ ze všech pozvaných nejvíc, osobně jako voják a také jako politik, ať mezi nás raději nechodí. Jenomže on přišel a ještě měl tu drzost procpat se do první řady. A tak je potřeba mu to ex post pěkně osladit.

Neměl-li Benjamin Netanjahu zvaný Bibi v Paříži pochodovat, pak se musíme zeptat, jak upřímně to s bojem proti terorismu myslíme. Izraelský premiér stojí v čele vlády země, která čelí terorismu dlouhá desetiletí. Píše o tomto boji knihy, vede jasnou protiteroristickou politiku. V dobách, kdy palestinský šéf Mahmúd Abbás, také jeden z těch, kdo kráčeli v čele pařížského pochodu, byl ještě aktivistou teroristické organizace Fatah, zúčastnil se Netanjahu jako člen elitní vojenské jednotky na letišti v Lodu osvobození rukojmích z ušesného letadla společnosti Sabena na lince Brusel – Vídeň – Tel Aviv (květen 1972). Aktivní boj s terorismem mají u Netanjahuů také i v rodině. Premiérův bratr Jonathan patřil k těm, kdo osobodili rukojmí z ušesného letadla v ugandském Entebe (červenec 1976) a při této akci přišel o život. Jeho oběť je pro Bibiho zavazující – a tomuto závazku se snaží nezůstat nic dlužen.

A pak přijde levicový publicista Jiří Kalát a na internetových stránkách českých Literárních novin napíše, že Netanjahu působil na pařížském pochodu jako pěst na oko. Pardon, ale v souvislosti s tím, že loni podepsal šéf Pales-

Hůl na Netanjahu

Pro ND Lubomír Stejskal

tiniskoarabské autonomie a předseda Fatahu Mahmúd Abbás koaliční dohodu s teroristickou organizací Hamas, působil jako pěst na oko v čele průvodu spíše on. Jeho si ovšem politicky korektní média, zejména levicová, nijak zvlášť nevěšmala, zato na Netanjahuovi se doslova vyřádila.

Prý se prodíral téměř neurvale dopředu, tvrdí jedni. Pak ale z jiných zdrojů zjistíme, že podle plánu pořadatelů měl jít v čele průvodu oba, Netanjahu i Abbás. A Bibi prostě šel tam, kam patří – kdo jiný by měl stát v čele protiteroristického průvodu než právě on? Ze se prodíral? Vždycky, když budeme stát kdesi v davu a naše místo bude v jeho čele, budeme se muset svým způsobem „prodírat“. Udělat z toho „kauzu“ je ubohé, účelové, nesmyslné.

Dále tu máme velblouda, kterého z komára v podobě Netanjahuova čekání na VIP autobus udělali novináři z levicového izraelského Haarecu a některá média se toho velice ochotně chytla. Další důkaz, jak se z mravenčího pšouku dá udělat pseudokauza nebetýchých rozměrů.

Na serverech koluje video, jak Netanjahu čeká se svojí ochrankou a celou řadou dalších osobností v hloučku na VIP autobus. V jeho těsné blízkosti se objevil objektiv kamery. Premiér byl prý nervózní, naštvaný, zmatený a já nevím jaký. Ano. Každý, kdo čeká ve frontě na autobus, který ne a ne přijet, se chová stejně či podobně. Je to přirozené.

Jestli to vůbec o něčem svědčilo, tak o podivné organizaci na straně hostitelů. O tom, že francouzská „VIP hromadná doprava“ nejspíš nefungovala tak, jak měla. Ovšem ti, kdo mají k Netanjahuovi patrně stejný vztah jako muslimové k vepřové pečení, využili této epizody k vytvoření oblundné konstrukce. Psali o pohromě pro premiérovo PR, o metafoře pro hloubku osamocení, které Izrael v posledních letech dosáhl. Ba co víc. „Jedno video izraelského premiéra, jak čeká v chladu na autobus, který nepříjždí, mluví mnohem hlasitěji než sto rezolucí uznávajících Palestinu jako stát,“ napsali v Haarecu. A Jiří Kalát v Literárních novinách si ještě přifantazíroval. Bibi prý „zmateně bloumal po ulici“. Prostě pro ty, kdo chtěli Netanjahuu bít, se našlo klacků víc než dost.

Vrcholem všeho bylo prohlášení tureckého premiéra Ahmeta Davutoglu, také též účastníka pařížského VIP pochodu, v němž mezi teroristy útočící v Paříži a Netanjahuu položil rovnítko. Důvodem takovéto pomatenosti má být loňská izraelská sebeobraná protiteroristická operace v Pásmu Gazy a tamní oběti mezi civilisty. Jak farizejské od Turecka, které samo vede dlouholetou válku s teroristickou organizací PKK. Snad nám nechtějí Turci namítnout, že mezi tisíci obětmi jejich protiteroristických operací nejsou žádné civilisté. Licoměrnost a účelovost čouhá z jejich útoků proti Netanjahuovi jako sláma z bot.

Po sérii svátečních okamžiků a novoročních přání jsme byli hodně rychle vráceni do tvrdé reality. Ta po pařížském šoku vyvolává zásadní otázku: k čemu je vlastně dobrá a čemu slouží dehonestující kampaň proti izraelskému premiérovi, který stojí v čele protiteroristické fronty, čelíme-li největším hrozbám fanatiků od útoku na Twin Towers? Jsou světoví lidři, kteří takovouto kampaň vyvolávají, jako bojovníci proti terorismu vůbec důvěryhodní? ■

Že jenom náboženská ...

► ze str. 1 rázky Židů v antisemitickém tisku, vnímal jsem je nejen jako urážku povsátrých symbolů tu islámu, tu křesťanství, nýbrž také jako porušení zásadní hodnoty naší kultury, kterou je úcta k druhým – hodnoty, která není nižší než svoboda tisku.

Přes všechny sympatie k obětem a jejich blízkým bych si osobně nikdy nepřipnul odznáček Já jsem Charlie; hlásím se totiž k jiné tváři naší kultury, k té, která jistě zná laskavý osvobozující humor a ironii, polemiku vůči fanatismu a fundamentalismu, avšak odmítá vulgární projevy neucty a nezodpovědně přilévání oleje do ohně nenávisť mezi lidmi a kulturami. Ještě jednou: naprosto nesouhlasím s násilím a ničím nechci zlehčovat a omlouvat vinu vrahů, ta je neospravedlnitelná. Možná patří k svobodné kultuře i prostor pro dekadenci, nevku a laciné provokace; ale hájím-li svobodu kultury proti násilí a nenávisť, asi bychom se měli vyvarovat druhého extrému, totiž toho, abychom oslavovali dekadenci a cynismus jako symbol naší kultury a naší svobody: k svobodě patří zodpovědnost.

NE CYNISMUS
Je zdravé, je-li lidská stránka náboženství předmětem humoru, a humor jistě může být legitimní zbraní proti nelidské podobě náboženství, která ve jménu posvátného vraždí; ale pokud by náboženstvím budoucnosti měl být všepohlcující průmysl zábavy a stav, v němž nikomu není nic svaté, pokládám za svou povinnost varovat také před tímto cynickým trendem naší západní kultury.
Ještě osobní duška: přátelé, s ni-

miž o těchto věcech diskutují, se obávali, abych tímto stanoviskem nechť nesouzněl s hlasy fašizující pravice, která mne po léta napadá stejným slovníkem a vehemencí jako stalinisté z Haló novin. Důvěřuji v inteligenci čtenářů: příznivci Putina a Le Pena kritizují Západ a jeho kulturu svobody proto, že ji nechápou a nenávidí; já proto, že ji miluji a cítím za ni spoluodpovědnost.

(K tématu Lidové noviny dosud publikovaly texty Vladimíra Chlouby, Michela Zantovského, Lindy Kopecké, Martina Zvěřiny, Petra Pitharta, Jiřího Kozelky a Pavla Kohouta.)

Komentář kněze Tomáše Halíka v Lidových novinách Proč nejsem Charlie vyvolal řadu reakcí, jež LN postupně publikují. „Evidentní je Halíkovo nepochopení motivace nás všech, kteří heslo, Je suis Charlie' naopak hrdě zopakují,“ píše Vladimír Chlouba.

Tomáše Halíka uvádí do rozpaků „snaha oslavovat nešťastné oběti z řad redakce satirického časopisu jako hrdiny a symboly naší kultury“. Domnívá se totiž, že jejich tvorba byla dekadentní a cynická a jako někdo, kdo miluje Západ a jeho kulturu, cítí Halík potřebu vyhlásit, že on není Charlie.

Pomírně skutečnost, že pouhých několik dní po dech beroucím masakru je nevhodné hodnotit estetickou kvalitu tvorby redaktorů Charlie Hebdo. Co ovšem pominout nelze, je evidentní nepochopení motivace nás všech, kteří heslo „Je suis Charlie' naopak hrdě zopakují.

Nečiníme tak proto, že bychom považovali několik karikatur za neoddlí-

telnou součást západní kultury, kterou stejně jako Halík milujeme. Činíme tak proto, že pařížským útokem byla atakována svoboda publikovat i dekadentní a cynická díla, kterou za neoddlílitelnou součást evropských hodnot naopak považujeme.

S Voltairem sdílíme potřebu bojovat za právo vyjadřovat se těch, se kterými třeba i hluboce nesouhlasíme. Vždyť v případě českých Plastic People, dánské karikatury v deníku Politiken, ruských Pussy Riot i Charlie Hebdo nešlo nezbytně o obsah jejich tvorby, ale o jejich nezcižitelné právo svobodně se vyjádřit.

Erik Tabery z Respektu přidává, že „naši reakci nesmí být snaha omezit západní otevřenost, liberalismus, smysl pro humor nebo obrátit nenávisť proti lidem, kteří s útokem nemají nic společného“. To je nepochybně pravda, ale můžeme a musíme udělat více než jen doufat, že střet různých pohledů na svět podmíněných kulturou (teď samozřejmě nemám na mysli jakoukoliv verzi násilného fundamentalismu) v dnešním globalizovaném světě pomine. Musíme být připraveni jasně formulovat hodnoty naší civilizace a jednoznačně se za ně postavit. Stejně tak jako stovky tisíc lidí s nápisem „Je suis Charlie“.

Zdroj: <http://ceskapozice.lidovky.cz/autori.aspx?idnovinare=3417.16.1.2015>, Zdroj: http://ceskapozice.lidovky.cz/vladimir-chlouba-postavme-se-za-sve-hodnoty-fzg-forum.aspx?c=A150116_113319_pozice-forum_kasa&utm_source=email&utm_medium=text&utm_campaign=lidovky.directmail.18.1.2015, autor Vladimír Chlouba

Atmosféra mezi obyvatelstvem států nesouhlasících s likvidacím nelidským řádem islámu je napjatá. Jejich násilné primitivní vraždy mírumilovných občanů pokračují. Po přepadení francouzské redakce nepřišla chvíle oddechu: naopak krutost IS kulminuje.

Připomeňme si malou bilanci nedávných měsíců: 2014 - 2018. - zahalený muž IS určil hlavu americkému novináři Jamesi Foleymu, 2.9. - hnutí IS zavraždilo amerického novináře Stevena Sotloff, 14.9. - bojovníci IS zveřejnili na internetu video zachycující vraždu britského humanitárního pracovníka Davida Hainese, 24.9. - Alžírští islamisté zavraždili francouzského občana, násilnou smrtí zemřel Hervé Gourdel, 3.10. - zavražděn britský humanitární pracovník Alan Henning rovněž příslušníkem IS, 16.10. - radikálové z IS údajně usmrtili Američana Petera Kassiga. 2015 - 7.1. - přepadová skupina zavraždila 12 novinářů francouzské redakce a další civilisty, 13.1. - radikálové z IS zveřejnili propagandistické video, na kterém prý malý chlapec zastřelil dva agenty ruské tajné služby kvůli jejich údajné snaze infiltrovat IS v Sýrii, 24. 1. radikálové IS údajně zabili jednoho z japonských rukojmích, novináře Harunu Jukawu (ověřuje se pravost videozáznamu), když japonská vláda odmítla s vyděrači jednat o výkupném...

Diskuse o náboženské snášenlivosti musí probrat ještě mnoho rozporuplných témat, jak si již situace vynucuje, zejména musí odpovědět na otázku, zda se jedná JENOM o náboženskou ne-snášenlivost... Některým to už je naprosto jasné. ■

SOKOL TORONTO

Srdečně zve všechny děti na tradiční

DĚTSKÉ ŠIBŘINKY - „MAŠKARNÍ ODPOLEDNE“

Neděle 8. února, 14.00 - 16.30 h.

Kostel sv. Václava, 496 Gladstone Av., Toronto

Vstupné \$ 5.00 včetně občerstvení pro děti

Odpoledne plné her a zábavy s cvičiteli

Info: Marie Chráková (416) 242-5914 nebo

mariechrak@yahoo.ca

SOKOL TORONTO

Cordially invites all children to its traditional

MASQUERADE AFTERNOON (DANCE)
FOR CHILDREN

Sunday, February 8, 2:00 pm – 4:30 pm

St. Wenceslaus Church,
496 Gladstone Avenue, Toronto

Admission for children \$ 5.00 incl. refreshments

Afternoon full of fun with Sokol Instructors

Info: Marie Chráková (416) 242-5914 or

mariechrak@yahoo.ca

NEMOHOU SE DOHODNOUT, JAK...

Prezident ČR Miloš Zeman vystoupil v pondělí 26. ledna na vzpomínkové konferenci Let My People Live! k 70. výročí osvobození koncentračního tábora v Osvětimi. Jeho projev udivil všechny - zejména ale doma se pozvedla vlna názorů na to, jak řešit situaci s expanzí a radikálním islámem. Zeman by to vyřešil jednoduše, a mnoho lidí přímého myšlení a chladného rozumu by tuto variantu přijalo. Nicméně, nězí se i v samotné české vládě podstatně různí.

Prezident vyzval ke sjednocené ozbrojené akci proti teroristům. Vedena by měla být na mezinárodní úrovni pod Radou bezpečnosti OSN a své síly by měli vyslat pokud možno všichni státi členové rady. Zaměřit by se měla na výcvikové tábory teroristů s využitím moderních technologií. Islámský stát je podle Zemana úhlavním nepřítelem dneška.

Proti mezinárodnímu terorismu je podle Zemana musí bojovat výš než na úrovni národních států a demonstraci. Islámský stát má stejnou povahu jako nacistické Německo počátkem 30. let a hrozí superholocaust se stovkami milionů mrtvých, prohlásil na pražské konferenci k výročí osvobození nacistického tábora v Osvětimi.

My se všichni shodneme v odsouzení holocaustu. Všichni se shodneme v tom, že nesmíme připustit jeho opakování, ale obávám se, že se příliš neponojujeme do hlubinných příčin vzniku holocaustu a někdy tyto příčiny zplodujeme. Dovolte mi, abych uvedl tři drobné příklady. Jeden z největších českých novinářů Ferdinand Peroutka uveřejnil v prestižním časopise Přítomnost článek s titulem „Hitler je gentleman“. Tentýž novinář po Mnichovské dohodě napsal: „Nemůžeme-li zpívat s anděly, musíme vyti s vlky.“ Můj milovaný Winston Churchill v lednu 1939 napsal Adolfu Hitlerovi: „Kdyby můj národ postihla velká katastrofa, přál bych si, aby v jeho čele stál muž s vaší silnou vůlí.“ A konečně nositel Nobelovy ceny Knut Hamsun, možná, že jste četli jeho Viktorii nebo Hlad, napsal v květnu 1945 nekrológ na Adolfa Hitlera.

To, co nám podle mého názoru hrozí, je superholocaust, jehož oběťmi budou stovky milionů lidí. Chtěl bych citovat výrok jednoho z vojenských velitelů Islámského státu, který prohlásil: „Zabijeme sto, dvě stě nebo pět set milionů lidí, nám je to jedno.“ A tato výhrůzka zabíjením, opakují ještě jednou, se týkala i muslimů. Nevím, kdo z Vás viděl mapu islámského chalífátu do roku 2020. Je to mapa, která zabírá půlku Evropy, půlku Afriky a velkou část Asie. Řeknete mi, že je to mapa,

jejímž autorem je blázen, a bude mít pravdu, ale Adolf Hitler byl také blázen, a přesto se jeho vize zotročené a Judenfrei Evropy téměř naplnila.

Kdyby v roce 1936 během obsazení demilitarizované zóny v Porýní dvě britské a dvě francouzské divize reagovaly na toto porušení Versailleské smlouvy vojenskou akcí, nebyla by Mnichovská dohoda, nebyl by holocaust a nebyla by druhá světová válka. Tak i dnes, máme-li zabránit superholocaustu a masivnímu vyvražďování lidí, potřebujeme sjednocenou ozbrojenou akci. Akci vedenou na mezinárodní úrovni. Akci vedenou pod egidou Rady bezpečnosti Spojených národů. Akci, do jejichž mezinárodních sil rychlého nasazení by měli vyslat své síly, pokud možno, všichni státi členové Rady bezpečnosti. Akci, která by eliminovala v zárodku výcvikové tábory teroristů, která by nepracovala s bezvýchodným plošným obsazováním území, ale využívala moderních technických prostředků, např. bezpilotních letadel a podobně. Akci, v níž by se celé mezinárodní společenství

sko, proti Libyi, Jemenu až po Pákistán? Nesmysl, my musíme především uhájit a ochránit náš normální život, který tady v ČR, v Paříži, v Evropě žijeme. Rakovinu radikální islámské ideologie musí vyléčit především muslimové, obzvláště Arabové. Nevěřím na žádné další vojenské intervence Západu v Sýrii, Iráku či bůhví kam. Nevěřím,“ dodal.

Z představitelů české politiky Zemana plně podporuje pouze šéf ODS Petr Fiala. „Říkám už dlouho, že radikální islám se podobá totalitním ideologiím a je třeba proti Islámskému státu zakročit,“ hodnotil projev. „I když si můžeme myslet, že všechno vyřešíme debatou, tak Islámský stát s námi do války vstoupil. A my se musíme v našem vlastním zájmu bránit a to, co děláme dosud, nemusí stačit. Pak je namístě přemýšlet o pozemní válce,“ dodal.

Ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Petr Kratochvíl: podle něj je sice v aktuální situaci, kdy dochází například k tvrdým bojům o syrské město Kobani nebo k po-

spojilo proti svému úhlavnímu nepříteli. Chybí nám dosud odvaha. A stále podléháme tomu, čemu se ve třicátých letech říkalo appeasement. Stále se domníváme, že teroristická hnutí lze edukovat. Ano, Hitler nás edukoval plynovými komorami, a proto se obávám, že než začneme vážně uvažovat o takové mezinárodní síle rychlého nasazení, bude potřeba ještě řady teroristických útoků, než si veřejnost uvědomí, že s teroristy se nevyjednává, že s teroristy se bojují a že s teroristy nemůžeme bojovat pouze povrchními změnami legislativy, ale ozbrojenou silou tak, jak tomu mohlo být v Porýní v roce 1936.“ (Zdroj: ČTK, ana TN.cz, kráceno v redakci ND)

Poměrně ostře se proti Zemanovi slovně vyhranil šéf české diplomacie Lubomír Zaorálek. „Takže máme vyhlásit křížáckou válku? Ale proti komu a kam potáhne? Proti džihádistickým skupinám od Senegalu po Somál-

Ještě v prvním týdnu nového roku jsme si přáli „šťastný a veselý“, když ohydné povraždní tučtu srandistů redakce satirického týdeníku Charlie Hebdo zaostřily globální mediální pozornost do terorizované Paříže. Každý už ví, že ve třech dnech islámští útočníci byli pobiti, že čtyři Židé padli na košer tržišti před sabatem jako rukojmí a několik policistů zahynulo ve službě na ochranu Pařížanů a pořádku, mezi nimi i muslim.

V seznamu kriminálních činů jsou to zločiny ohydné a nepochopitelné; hromadné hubit vtipálky, kauny a komiky, karikaturisty a satiriky se nedělo nikdy před 20. stoletím. Antičti Římané vynalezli satiru, ostatní formy literatury založili antičti Řekové, a Juvenalis řekl „Je těžké nepsat satiru“, aby ztrestal svými satirickými šípy opulentní římské boháče i nemravů v ulicích.

Ve středověku si králové a aristokraté pěstovali dvorní šašky k obveselování a k lepšímu trávení při žránících. Ale taky aby jim někdo řekl pravdu do očí bez bázně z odvetou... Po vynálezu knihtisku si veliké noviny zakládaly na účasti karikaturistů, kteří se vtipem střefovali a zsměšňovali mocipány i církev.

Svoboda visí na vlásku, je mordovaná kvůli obrázku

Pro ND Rost'a Firla

Teprve ideologické systémy 20. století - fašismus, nacismus a komunismus - zjistily zjevný fakt, že kreslení vtip je výmluvnější než psané tirády; a karikaturisté byli buď koupeni za peníze, aby sloužili ideologii, anebo srandisté odstraněni, aby neznevažovali diktátory. Každý slyšel ten vtip, když Nixon při setkání s generálním tajněnkářem v Kremlu řekl Leonidovi: Slyšel jsem, že sbíráte politické vtipy. Ovšem, řekl Brežněv, mám jich plný gulag.

Kdekdo z času československé normalizace po pancéřovém srpnu si pamatuje anekdotu, když prokurátor vejde do své kanceláře a popadá se za břicho smíchem. Kolega prokurátor se ptá, co je důvodem toho smíchu. Člověče, říká mezi výbuchy smíchu prokurátor, právě jsem slyšel nejlepší politický vtip... No povídej, žadoní kolega prokurátor. Zbláznil ses, právě jsem za něj dal dva roky nepodmíněně. Troufám si říci, že Češi přetrvávali Habsburky, proktorát i budování socialismu jen díky svému smyslu pro humor a satiru. Asi tak jako Židé, kteří podle Karla Poláčka přežijí všechno humorem.

Je typické a přímo symbolické, že Bibi (Benjamin) Netanjahu přerušil vládnutí Izraele a přijel pár dní po události do vystrašené Paříže ujistit Francouze svou soustrastí, slibem spolupráce v boji proti radikálním islamistům a ujistil, že ví, co Pařížané cítí, když zhýralci vraždí na potkání, že to Izrael prožívá dnes a denně bez valného zájmu Evropy.

Ironické na této účastné návštěvě Bibiho v Paříže je skutečnost, že v prosinci francouzská delegace v OSN hlasovala pro ustavení státu Palestina, proslulého jako hnízdo terorismu a sídlo náčelníků Hamasu v části Gaza. Navíc je typické a dost symbolické, že prezident Obama nenašel čas ve svém vládnutí, aby přijel ukázat solidaritu Pařížanům a podporu Francii. Američti satirici oznámili, že Obama nemohl odložit golfový turnaj.

Ale dost již srandy, když mluví o vážné věci. Kdo nevěří, že humor léčí neudu, že satira propichuje naduté vládcy a legrace že je kořením života, ten nemusí po povraždném srandistu plakát. Vždyť ten legrační týdeník měl náklad jen 50 000 výtisků pro čtenáře ve Francii. Ale - na konci druhého týdne ledna vyhubená redakce týdeníku vydala posmrtné číslo s nákladem milionů výtisků, který byl rozebrán během hodiny a chystá se dotisk dalšího milionů či dvou s karikaturou Mohameda na přední stránce.

A nakonec vážná poznámka, že se před smrtí malý satirický časopis stal významným hlasem milionového lidu francouzského, snad celoevropského, možná světového a že zastrasování a vražda není dost, aby umčela srandisty, ale zvětsila nenávisť k islámskému teroru. A to znamená, že svoboda není ohrožena, ale posílena... ■

Zdroj: http://zpravy.idnes.cz/zeman-vyzval-k-vojenske-akci-vsech-clenu-ryb-osl-proti-islamskemu-statu-lmr-domaci.aspx?c=A150127_105133_domaci_kop, autor: Mikuláš Klange (kráceno v redakci) ■

Příčiny chřadnutí civilizace by se měly co nejdříve stát specializovaným oborem studia historie a politologie. Každá seriózní univerzita a akademie by měla ústav či katedru chřadnutí civilizace, která by studovala, jak a proč zanikly civilizace dřívější, v čem se naše chřadnutí podobá jejich, v čem se naopak liší, jak a jakým tempem probíhá a kolik času nám zbývá, než se tato naše rozsype a rozpustí. Co by z ní mohlo zůstat či stálo za to uchovat pro nějaké ty civilizace další. A jak ta či ona konkrétní civilizace souvisí s konkrétním lidským typem - v tomto případě s bílým mužem, kterého dnes mnozí bílí flagelanti (a flagelantky) vnímají jako (slovy americké feministické spisovatelky Susan Sontagové) „rakovinu lidských dějin“.

Problém se záchranou západní civilizace spočívá v potíži identifikovat, co západní civilizace vlastně je. Je to křesťanství? Katolické nebo protestantské? Stojí nebo nestojí na základech židovských, řeckých a římských? Čím vším odjinud ještě byla civilizace bílého muže ovlivněna? Je to osvícenství rušící sekulární moc církve a nastolující (ale až po krvavé revoluci) ideový pluralismus, právo svobodného myšlení a právo rozhodovat, kdo nám bude vládnout? Je to vědecká a technologická revoluce a převládání rozumu nad uťpí?

Léčba chřadnoucí civilizace bude pracná a bude potřebovat ne nové odpovědi na staré otázky, nýbrž nové otázky bez uspěchaných odpovědí. Třeba následující:

Je osvobozování od všech omezujících (zastaralých, zkosnatělých, zkamenělých, zchorupovaných) ideových a moralistických struktur osvobozující nebo ústí v chaos? Po jakou hranici osvobozuje a kde za ní přechází v chaos? Jaká jsou tedy omezení svobod?

KONEC NAŠÍ CIVILIZACE?

Pro ND připravil Zdeněk Smejkal (2)

Do jaké míry můžeme nechat zajít demontáž našich „klecí“ a „svěracích kazaček“, jimiž se pro nás tradice a hodnoty proměňují a stávají se bezmyšlenkovitě setrvačností ještě dobíhajících, ale už smysl postrádajících civilizačních mašinérií? Co je vlastně smyslem civilizace?

Jakým cukrem a bičem můžeme bílého muže probrat z letargie, lhostejnosti k budoucnosti, lenosti a návyku na pohodlí, v němž veškeré nepohodlí za něho přebírá někdo jiný? Jaké nové zdroje tvůrčí energie se k tomu kde dají nalézt a využít? Jak dlouho ještě si to ti jini nechají líbit?

Jaké změny, reformy, rekonstrukce a restrukturalizace tato mašinérie snese, aniž by se zhroutila? A naopak, k jakým kostrám tradic a dogmat se můžeme vracet, aniž bychom tím do nové bigotnosti sevřeli onu hyperaktivitu a posedlost tvořivostí, kterou se civilizace bílého muže dosud vyznačovala a v níž dosáhla krkolomných výšin svobodným vířením idejí a oproštěním od limitací té či oné ideologie či viny?

Může civilizace přežít bez jedné jednotičky víry či ideologie, aniž by se rozpadla na vzájemně nevraživá etnická ghetta? Kde přesně je hranice, za níž se las-kavost, soucit, svědomí a dobročinnost k cizím stává ohrožením vlastní existence? Kde přesně je hranice mezi „naším“ a „cizím“? Kdo je a kdo není ten náš „bližní“, kterého máme milovat jako sami sebe?

Jaký vnější vliv je pro civilizaci obohacem a jaký ji naopak ochuzuje? Dá se mezi tím vším nalézt nějaká rovnováha, která by umožňovala trvalý a vzájemně obohacující modus vivendi? Podle jakých pravidel by se měl řídit? Kdo by v jeho dodržování dělal rozhodčího a podle jakých hodnot?

Zaplétáme se zde do zapeklitosti dnes už neblaze proslulého „multikulturalismu“, o němž kdekdo říká, že neuspěl, aniž by se snažil definovat, co to vlastně je, co z něho mělo uspět a jak. (Jak můžeme vědět, zda něco uspělo či ne, jestliže nemáme jasno, co si pod úspěchem představovat?) Jeho krajní protiklad, nějaký „monokulturalismus“, je od přírody zárukou degenerace a krachu. Monokultury zemědělské (dnes rozsáhlé plantáže čaje, kávy, tabáku, olejových palem místo různorodých a střídaných plodin) ochuzují a postupně ničí půdu, která je živí, a zbídačují místní obyvatele. Monokultura politická - ideově (rasově, etnický) čistá a neprzněná odlišnými vnějšími či kacískými nápady (těž s oblibou zvanými bludy) se dá udržet jen potlačěním alternativního myšlení. Jakmile se alternativní myšlení pro jeho myslitele stává nebezpečným, přestávají alternativně přemýšlet a veškerý vývoj se zastaví. Na monokulturalismu (víru, že se nemáme od nikoho co nového učit, protože naše myšlení je jediné správné) zašly tisíceleté grandiózní civilizace, jako čínská a byzantská, i zpočátku nadějně pokusy o tvoření civilizace islámské. Téměř unikátní génus civilizace bílého muže spočívá v tom, že se po celé dějiny (někdy víc, někdy méně) dokázala oživovat a obohacovat nápady zvenčí a dokázala si je přivlastnit. Potřebovala k tomu jen jasné žebříček hodnot, který jí signalizoval, jaké cizí nápady jí prospějí a jaké ne. Ten se vytrácí z (po)vědomí.

Poslední ukázkou z knihy Benjamina Kurase (viz foto) Soumrak bílého muže si přečteme příště. Je možné si ji objednat na: www.czech-books.com nebo telefonicky na číslo 1-877-287-1015. ■

Iain Scott is one of Canada's leading experts

Indeed, supporters of music concerts Nocturnes in the City which is entering its 14th season, know this expert on the opera music genre. This time, they will welcome him at the Prague Restaurant at Masaryktown on Sunday February 22 at 5pm. He will guide us through the best known operas and in-

He has two Masters' Degrees - an M.A. (in Medieval History) and an M.B.A. (Master of Business Administration). He is in great demand as a lecturer on Opera.

- In the USA, he has lectured for Opera America, for Opera Guild's International, for the Wagner Society of America

roduce top opera stars.

This evening is intended mainly for opera lovers, as our renowned expert will introduce top performers and show video clips on which they are featured. Iain Scott grew up in a small village in Scotland (Dollar, Clackmannanshire - in the middle of an Edinburgh-Stirling-Perth triangle, which has 2,000 people and 3,000 sheep). He represented Scotland in Fencing - both foil and epee.

He came to Canada 40 years ago and now lives in Toronto with his wife, Barbara. After a 30-year career working with Engineers in Shell, Chartered Accountants in Deloitte, and Consulting Actuaries in Mercer, he founded his own company "OPERA-IS" (the IS is for "Iain Scott") in 2002 to develop opera appreciation courses, lead opera tours and offer opera guides.

(in Chicago), for the New York Wagner Society, for the American Wagner Association, for the Wagner Society of Washington DC, for the Wagner Society of Ohio, for the Great Books Foundation, for Palm Beach Opera, for the Virginia Opera, for the Smithsonian Institution of Washington DC and also for the Chautauqu Institution.

- In the Toronto area, he has given many lectures for the Guilds and friends of the Canadian Opera Company, for Opera Atelier, for Opera Hamilton, for the Toronto Wagner Society, for the Mozart Society, etc. - and has, so far, provided "Background" introductions to almost 100 "rarities in performance" - "obscure" operas for Opera in Concert.

He has been a frequent broadcaster on Opera. - For 25 years, he was a regular guest quiz panelist and commentator

on CBC Radio's "Saturday Afternoon at the Opera". - For eight seasons, (1987 - 1995), he was a frequent panelist on the "Texaco Opera Quiz" from the Metropolitan Opera in New York.

He is a writer of magazine articles and of program notes. See some http://www.opera-is.com/index.cfm?pagePath=About_Iain/Articles_by_Iain&id=44757.

Boards: In Toronto, he has served on the Board of Directors of the Canadian Opera Company, Toronto's Opera-in-Concert, Tafelmusik Baroque Orchestra, the Toronto Arts Council, the Toronto Arts Awards Foundation, the St Lawrence Centre for the Arts, OPERA CANADA magazine, the Aldeburgh Connection Concert Society and was Chair of the Advisory Committee of the U-of-T's Opera School. In Vancouver, he was a longtime member of the Board of Directors of the Vancouver Opera Association and the Vancouver Symphony Orchestra.

Other: Founder of "The Toronto Opera Club". Recipient of: the Government of Ontario's Volunteer Service Award (1990), the U of T's Outstanding Teacher Award (1992) and the U of T's Arbor Award for outstanding volunteer service (2000 & 2007).

Bring your friends and other opera lovers. Reservations at: (416)481-7294. For further information: www.nocturnesinthecity.com. Everybody is welcome.

(Our final concert of this season Nocturnes in the City on May 24 will showcase none other than Boris Krajný, one of the giants of the keyboard and musical interpretations, at St. Wenceslaus Church.) Photo from Prague ■

Vyjádření k nedostatku

K nepříjemné záměně označení medií došlo v článku pana Josefa Čermáka Program pokračuje, který jsme uveřejnili 8. ledna t. r. v ND č. 1.

Upozornil na ni generální konzul ČR v Torontu pan Vladimír Ruml, který napsal: „Během slavnostního večera, který se konal u příležitosti 25. výročí události 17. listopadu, resp. při příležitosti Dne boje za svobodu a demokracii, generální konzulát České republiky v Torontu ve spolupráci s katedrou slovanských jazyků a literatury/oddělením bohemistiky Torontské univerzity uspořádal tematický večer, během kterého profesorka Veronika Ambros a paní Dagmar Štaflová převzaly z rukou generálního konzula České republiky Pamětní stříbrnou medaili Jana Masaryka. Medaile je udělována významným osobnostem krajské komunity za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí. Profesorka Ambros byla oceněna udělením za její neúnavnou a dlouhodobou práci v oblasti slavistiky/bohemistiky a propagaci češtiny na půdě univerzity. Paní Štaflová byla takto oceněna za svoji účast v protikomunistickém studentském

hnutí v bývalém Československu, za svou podporu studentů v exilu, oddanost svobodě, lidskost a vlastenectví. Oběma oceněným byly předány rovněž diplomy.“

K uvedení se vyjádřil také pan Josef Čermák, jehož autorské práce pro média v komunitě si velice vážíme.

„... dovoluji si vám poslat omluvu za záměnu masarykovských cen, již jsem se dopustil v článku uveřejněném v Novém domově 8. 1. 2015. Omlouvám se nejen generálnímu konzulovi České republiky v Torontu, panu Vladimíru Rumlovi, vyznamenaným paní profesorce Veronice Ambrosové a paní Dagmar Štaflové, ale také Vám za tuto nepříjemnou epizodu, způsobenou mojí trestuhodnou neopatrností.

Poněvadž Pamětní stříbrná medaile Jana Masaryka je dost zřídka udělována, bez přemýšlení jsem usoudil (také už moc dobře neslyším), že cena, kterou pan generální konzul vyznamenaným udělil, byla cena prvního prezidenta Československé republiky, kterou pravidelně uděluje České a slovenské sdružení v Kanadě, k čemuž mne sváděla i přítomnost předních funkcionářek sdružení

paní Radmily Locherové a paní Barbary Sherriffové, a domníval jsem se, že cenu předával pan generální konzul proto, aby příležitosti bylo dodáno ještě větší lesku. Prosdě neuvěřitelná kombinace předpokladů, kterou neomlouvám ani to, že pachatel této trapnosti se dva dny předtím dožil devadesátky.

Nikde jsem - doufám - nezpochybnil zásluhy obou vyznamenaných. Jen jsem si posteskyl, že poněvadž se slavnostní večer konal na půdě Katedry slovanských jazyků a literatury, nebylo zmíněno zásluh krajanů, kteří před několika desítkami let svými dary umožnili vyučování našich jazyků a literatur na Torontské univerzitě a citoval jsem děkovní dopis tehdejšího prezidenta Torontské univerzity Clauda Bissella, datovaný 21. březnem 1967. Ale to nijak neomlouvá kopanec, kterého jsem se dopustil a za který se omlouvám.

Vás Josef Čermák

Redakce: omlouváme se čtenářům a vyznamenaným ženám za omyl, nezpůsobený úmyslem autora ubrat aktu na vážnosti.

Redakce děkuje oběma pisatelům za vyjádření a vyslovuje přesvědčení, že i nadále bude spolupráce v tom nejlepším přesvědčení pokračovat.

PS: Pepičku, těšíme si na Tvoje další práce. Věra Kohoutová

"Byl jsem nadšený..."

► ze str. 1 nulo asi 5 let, takže přenos zkušeností vázal, a ne vše jsme při organizaci této mise vychytali. Ovšem jakmile jsme dorazili na místo, dostali jsme se do rukou „profesionálů“ - musím říct, kteří se o nás skvěle postarali a navigovali. Patronkou našeho výjezdu byla paní Radmila Locherová a její pomoc se ne vztahovala jen na dobu, kterou jsme v Kanadě strávili, ale už o několik měsíců před tím. Na Masarykovu se nám dostalo rad a doporučení mj. i od manželů Ječmenových, kteří s námi strávili celý den a ukázali nám Toronto. Několik nocí jsme našli štědré zázemí v domácnosti manželů Sypťákových v Torontu. Celý téměř dvoutýdenní pobyt v Montrealu jsme sdíleli domácnost paní Marie Fuchsové. Pomoc se hrnula ze všech stran. Až jsme si museli i něco odepřít, protože hrozilo, že se výzkumný výjezd promění v třítydenní dovolenou. A velmi nadšený jsem byl z Kanady. Města, příroda, lidi – Kanada nevnímají dva mladé lidi, kteří vytáhnu mapu na ulici, snad jako znamení nepochopitelného ztracení (což v některých případech byla pravda) a ihned se ženou na pomoc. To je bohužel rozdílné v domovině. Shnul bych to do několika slov: nadšení, elán, zájem, ochota. A čistota - nemyslím jen to, že bylo čisto na ulicích apod., ale celá společnost působila mnohem „čistěji“, vstřícněji a

veseleji než ta česká. Tento pohled mi vnikly i takové maličkosti, jako že se na vás člověk za kasou usměje, ochotně pomoci byla od lidí naprosto čirá aj. A dobrosrdečnost. Nikdy předtím jsem se nesetkal s přístupem „necháme dva mladé lidi, co neznáme, přespat v našem domě a pohostíme je jako rodinu“ nebo „obětují dvěma neznámým lidem spoustu svého času“. To v naší české společnosti to není něco běžného. A také ta neustávající snaha držet se pospolu, pořádat akce pro celou komunitu – zkrátka nemyslet jen na sebe, ale dělat něco i pro ostatní, i když je to náročné a stojí nás to spoustu energie a mnohdy i vlastních peněz. Odjžděl jsem s pocitem, že my doma máme co dohánět.

Mohli byste říci, že jste se s takovými sešel také v domovině?

Takoví lidé tu stále jsou! Nechci o české společnosti mluvit jako o společnosti, která takové osobnosti postrádá. Jsou mezi námi lidé, kteří pomáhají ostatním, kteří se snaží o dobro společnosti. A myslím, že postupem času se úroveň české společnosti zvyšuje. Tedy doufám. Například letos Češi dali největší sumu peněz na různé charity a fondy pro pomoc ostatním. A to je povzbudivé. Podle mě je ovšem škoda, že se často na výsluní dostanou ti, kteří tam ani nepatří, a to možná i proto, že lidé o svých zásluhách či dobrých skutcích nehovoří rádi.

Myslíte si, že ostatní mladé lidi vůbec zajímají stopy historie?

Já v to doufám. Ve svém okolí se ovšem setkávám jak s lidmi, kteří mají zájem o naši práci a o minulost celkově, tak i s těmi, kteří jsou k událostem třeba jen před 25 lety lhostejní a berou současnou podobu fungování společnosti jako samozřejmost. A proto, že dopad události je dnes už známý, měli jsme (a stále máme) pocit, že je třeba se o minulost zajímat. Jedině tak se snad dokážeme vyvarovat podobných chyb v budoucnosti. Proto se snažíme našim vrstevníkům ukázat, co se dělo o něco zajímavější formou, než to dokážou učebnice – a to právě umožňuje projekt Neviditelné oběti komunismu. Tak vznikl kupříkladu film mapující emigranty v Kanadě, děláme prezentace na školách a různé besedy.

Doporučil byste takovou misi i ostatním mladým?

Rozhodně bych doporučil jakoukoliv misi. Člověka to obohatí, ať už se jedná o poznání osudů krajanů za mořem, nebo o pomoc při katastrofách v různých částech světa, protože koukáme-li se na cokoliv pohledem omezeným pouze situací bezprostředně kolem sebe, nemůžete být schopni dostatečně a plně porozumět tomu, co a proč se děje, a jak se k věci postavít. Dnes máme neuvěřitelné možnosti, jak poznat svět. Byla škoda jich nevyužít. Ještě jednou bych chtěl poděkovat škole, autorům projektu a krajanům, kteří možnost poznávat všestranně podporovali. Takovou zkušenost nám totiž už nikdy nikdo nevezme. ■

Polednová už není

Bývalá komunistická prokurátorka Ludmila Brožová-Polednová zemřela 15. ledna t. r. Dožila se krásných 93 let.

Byla to ta, co se před šedesáti čtyřmi lety podílela na justiční vraždě političky Milady Horákové. V r. 2010 dostala od Václava Klause vánoční prezidentskou milost. Tenkrát s ní MF DNES hovořila před areálem věznic ve Světlé nad Sázavou, když ji právě opouštěla. Tehdy devětatřicetiletá pisařka právního oddělení ÚV KSČ Brožová-Polednová se k procesu dostala jako čerstvá absolventka Právnícké školy pracujících. Na konci líčení před pražským Vrchním soudem byly 8. června 1950 vyneseny čtyři tresty smrti, stejný počet doživotí a pět dlouholetých trestů. Brožová se aktivně podílela nejenom na samotném procesu, ale byla přítomna i popravě odsouzených, ze které jí podle vlastních slov „bylo zle“.

Ze slov Polednové bylo patrné, že necítí žádnou lítost. Milost prý měla dostat dávno. Do procesu s Horákovou byla vybrána údajně proto, aby ženu obžalovala žena.

Co říkáte na milost, kterou jste dostala od prezidenta? No, že konečně! A kdyby asi nebylo Štrasburku, tak bych se nedostala ven vůbec. Já ve vězení vůbec neměla být. Už jste někdy viděl, aby prokurátor, který nebyl ani dozorcem prokurátor a byl u procesu z příkazu - a nebyl ještě hotový právník - aby byl potrestán, a přitom o soudcích Nejvyššího soudu se vůbec nemluví? O nikom! Soudci jsou dobří a o mně se mluví v televizi, že jsem Miladu Horákovou odsoudila.

Nejste si tedy vědoma, že byste v té kauze udělala něco špatného? Ne. Poslechněte, když vám někdo předloží sně, ve kterém se píše o zbrancích a já nevím o čem ještě... Já byla novinarka a hrůzou byla celá vyplašená z toho, co to je za trestnou činnost. Přitom Milada Horáková byla právníčka a mohli jste snad slyšet z

toho procesu, co mluvila. Být na jejím místě, tak bych především řekla, že to, z čeho je obviněna, není pravda. Ona se přiznávala. Prokurátor je viněn a není viněn žádný ze soudců. A ten, kdo na mě podal oznámení, byl sám členem strany, později než já. Já jsem vstupovala do strany v šestáctýřicátém roce, a to proto, že jsem nechtěla, abych znovu musela prožít nezaměstnanost, krizi, válku atd. Odseděla si celkem rok a devět měsíců... ■

Zdroj: <http://zpravy.idnes.cz>

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ

zve přátele a příznivce zimního sportu na své

44. Zimní hry

Sobota 28. února

středisko Horseshoe Valley, resort Barrie, ON

Běh: 10.00 h ■ Slalom a snowboarding: 13.00 h

Podání přihlášek do pondělí 23. února

SOKOL CANADA IS INVITING

all friends and lovers of winter sports to its

44. Winter Games

Horseshoe Valley, resort Barrie, ON

SATURDAY FEBRUARY 28, 2015

Cross country 10.00 AM – downhill, Snowboarding 1.00 PM

ENTRY DEADLINE: MONDAY 23.2.

Social gathering and medal ceremony
after the competition upstairs in the main Chalet

Information and entry forms (přihlášky) Wendy Malysak

wendynewmarket@sympatico.ca

website www.sokolcanada.ca

Čtenářům v České republice je autorka Jindra Tichá známá svými četnými knihami – první vyšla v roce 1993, tato poslední – Rozchod s Evropou – je osmáctá. Před nimi vyšla její kniha povídek v exilovém vydavatelství Sixty-Eight Publishers koncem osmdesátých let. Jindra Tichá se narodila v Praze, kde vystudovala Filozofickou fakultu Karlovy univerzity, poté přednášela na Přírodovědecké fakultě UK do roku 1969, kdy emigrovala do Anglie. O rok později natrvalo přesídlila na Nový Zéland, tam přes třicet let učila na Univerzitě Otago v Dunedinu.

Nás ovšem především zajímá její bohatá beletristická tvorba. Stejně jako autorka, hlavní postava Rozchodu s Evropou, Anna, se narodila v Praze a Jindra Tichá o ní říká, že „toto město v samém zeměpisném centru Evropy ji poznamenalo navždy. Byla Evropankou tělem i duší“ - den, kdy Evropu s manželem opustila, počítala k nejčernějším dnům svého života. Anna se emigrace děsila, protože měla ráda svůj poklidný život v Praze na univerzitě, kde jí nic nehrázilo, pokud nebude pokoušet osud, nebude kritizovat režim či proti němu bojovat. Přijímala realitu komunismu jako něco normálního, necítila nutkání zdorovat (zde se Jindra Tichá navíc zamýšlí nad širší otázkou, proč despotické státy, které terorizují své obyvatele, přezívají bez větších problémů). Nebyl to život v dostatku, ale ani v bídě, všichni lidé, kteří nebyli komunistickými pohlavry, měli v podstatě stejný životní standard, nikdo nad nikým nevyňikal, závidět nebylo co. Člověk mohl zapomenout na ambice a dožít v klidu, ba pohodě a Anna žádné ambice neměla. Anna byla především žena, které se líbilo vy-

Rozchod s Evropou

Pro ND Jarmila Horná

hledávat milostná dobrodružství, a brala na lehkou váhu své manželství. Zjména jedné takové milostné aféry věnuje autorka dost místa.

Když v roce 2013 uplynulo čtyřicet pět let od sovětské invaze, Annu přepadly vzpomínky a silně zatoužila nejen vidět stará místa, ale vzít tam také celou rodinu včetně vnoučat na celé lože. Uvědomovala si, jak je širší rodina důležitá, že správná výchova dětí zahrnuje i rodinnou historii a jak je nutné seznámit je se zemí a s místy, ve kterých měla rodina kořeny. Věk domov je kontinuita míst, ve kterých rodina žila i v minulosti.

Anna se také chtěla vrátit do zahrady svého mládí. Na Novém Zélandu má také krásnou zahradu, ovšem ta má chybu – nestojí uprostřed české vesnice, ale je vklíněna do novozélandského města. Nikde není blízko český les s borůvkami a malinami, kde se dají sbírat houby, zahrada není na břehu řeky, ale na pruhu země u obrovského oceánu. Zkrátka její zahrada nestojí uprostřed domova, ale je obklopena cizinou.

V Praze Annu potká nečekaně rozčarování. Praha se změnila natolik, že se z ní stalo cizí město, trochu nepřátelské. Vyhledala pár známých, ale i tam nastalo po dlouhých letech emigrace odcizení, o moc lepší to nebylo ani s příbuznými. Přestože je Praha hlavní město svobodné země a ne sovětské kolonie, obyvatelům zůstala z dřívější doby neustálá nespokojenost a pomlouvání vlády, korupce a šlendrián v práci. Na webovém blogu si přečetla názor, který jí popudil a urazil, ba rozžhavlil doba: „socialismus nebyl dobrý, ale tahle demokracie není o nic lepší“. Navíc mnoho pražských známých takové názory sdílelo.

Anna a její manžel si před emigrací koupili v pohraničí dům, který zůstal opuštěný a zpustlý po vysídlení sudetských Němců. Anna to místo nesmírně milovala. Po jejich odchodu dům zůstal Annině matce, která se tam přestěhovala. Během svých občasných návštěv Evropy Anna zakoušela tak silný stesk, že si vždy zajela do Rakouska k českým hranicím a odtud pozorovala dalekohledem život na české straně hranic. Když po sametové revoluci Anna mohla matku navštívit, prožívala tam nádherné chvíle a při této poslední návštěvě republiky chtěla dům a okolí ukázat celé rodině. Jindra Tichá zde využívá příležitost psát nejen o této rodinné návštěvě, ale jako správná profesorka věnuje hodně místa historii příchodu Němců do pohraničí před několika stoletími, krutému poválečnému vysídlení a následnému úpadku celé oblasti. Rodinnou návštěvu v opatství ve Vyšším Brodě podobně spojuje s výkladem o staleté historii opatství, poválečném vyvlastnění a devastujícím vlastnictví v rukou místního JZD.

V jiné kapitole během rodinného výletu do Drážďan si Anna vzpomíná na návštěvu v roce 1969 a současně zažívá zklamání, že obyvatelům zůstaly dávné východoněmecké manýry; všichni jsou stejně mrtví, nepřístupní a v případě prodávaců stejně nezdvouřilí jako tenkrát (mimo dvou světlých výjimek – jedna mladá dívka v recepci, druhá je uklízečka pocházející z Kazachstánu). Když se Hanino letadlo zvedne z nového ruzynského letiště a Praha zmizí v mracích, Anna si uvědomí, že do starého světa nepatří, už by tam nikdy nechtěla, ani nemohla natrvalo žít. Je to rozchod s Evropou.

Je nesnadné kategorizovat Rozchod s Evropou – není to jen cestopis odtřezný od osob, které cestují do České republiky, jsou to současně vzpomínky na dřívější život, soukromé zážitky, lásky a manželské nevěry, rodinné vztahy a rozpor, děti... Díky tolika různorodým aspektům, kterým se autorka věnuje, čtenář získá mnoho námětů k zamyšlení, bude mít dost co srovnávat s vlastními osudy a vlastními zkušenostmi emigranta.

Knihu objednejte: www.czech-books.com nebo telefonicky na čísle 1-877-287-1015. Je vázaná a stojí \$ 24.00. ■

"Musím říci, že podpora našich diváků a fandů z česko-slovenské komunity v Torontu mě i po několika dnech hřeje u srdce," napsal ve svém emailu Jiří Grosman, známý torontský jazzman a pravidelný host hudebního cyklu Miloše Krajného Nocturna ve městě, který zaznamenává svoji čtrnáctou sezónu.

Jazz quintet George Grosmana ani tentokrát neklamal, dr. Krajný ví, proč zkušene muzikanty do svého, komunitou oblíbeného pořadu zve.

"Co se skladeb týče, první polovina byla naplněna hlavně věcmi z mého nového CD „Sidney, Mon Ami“ - Petite Fleur (Sidney Bechet), Egyptian Fantasy (Sidney Bechet), Minor Swing (Reinhardt, Grappelli), Old Woman Saw (Walker), Sidney Fandango (Grosman) a pár dalších," uvedl Jiří v rozhovoru pro naše čtenáře. "V druhé půlce jsme hráli jazzové evergreeny jako St. Louis Blues (W. C. Handy), Mo Better Blues (Harigrove) či tradiční a pokaždé strhující swing Bourbon Street Parade."

My si vybavujeme tuto píseň v podání Louise Armstronga & The Dukes of Dixieland snad někdy z roku

1956. To bylo to krásné období nezapomenutelných muzikálních legend, jejichž jména se dodnes objevují v soudobých repertoárech. A dokonce i na ulicích nejen New Yorku (kam se jazz dostal svého času přes Chicago

in the Year. I love Paris, why, oh, why do I love Paris? Because my Love is near... Bravó, Abbey, pískot provázel jeho výkon stejně jako i ostatní interprety. Quintet má za sebou již nějaký rok ve stejném složení. Jak tak jazzový život kráčet Torontem, oslovil Jiří několik muzikantů, se kterými to chtěl v sestavě zkusit. A dnes máme pětičlenu, která si rozumí nejen v hudbě. Charismatický a usměvavý Abbey, jehož není za basou skoro vidět, ale hraje úžasně a přesvědčivě, se zná s Jiřím určitě patnáct let - „možná déle“ - tvrdí stále dobře naladěný basista - „a rád s ním hraju. George je pro mě úžasná inspirace, umí bavit lidi, rozumí si s obecností, je brilantní zpěvák i skladatel. To jsem si uvědomil hned při prvním setkání s ním.“ Oběma se líbí hudba určitého charakteru, a oba přinášeli do tvorby svoje zkušenosti: „... George z Evropy a já třeba z Montrealu...“

Trumpetista Ian MacGillivray zná Jirku dobrých jedenáct let. „Poprvé jsme se viděli na party a bylo nám jasné, že budeme spolu hrát. Jirka je talentovaný mnoha směry, ale co já mám nejraději, je jeho umění číst v audienci. Je velice dobrý entertainer se smyslem pro humor, dokáže rozeznat, kdy obecnost potřebyje pomalý a kdy spontánní rytmus. Mám rád jeho charisma... A také máme rádi stejný druh hudby, George v mnohém ovlivnil můj výběr, co se týče skladeb. Přinesl mnoho inspirace a zkušenosti z provozování

hudby v různých zemích.“ Saxofonista Brandon Walker hraje i na piano, jak jsme se dozvěděli později, spolupracuje s vedoucím bandu dobrých čtrnáct let. Původně působil v Kalifornii, a když se v Kanadě sešel s Jiřím, pochopil, že to bylo jedno ze šťastných setkání - spojovala je láska ke staršímu typu hudby - swing, blues, New Orleans Jazz („samozřejmě“, potvrzuje Brandon)...

David MacDougall je v bandu služečně nejmladší. Moc toho nenařeká, a to snad proto, že je vždy do hudby plně ponořen. Jako bubeník musí umět utvrdit muziku mnoha stylů a různého původu. Jak jinak, než její znalostí, a když je to něco nové-

leta. Pepa hraje piano a zpívá. Obě dělají rád, rád také skládá a improvizuje. „Spojuje nás hudba a dlouholeté přátelství. Začali jsme českým a slovenským jazzem a postupně jsme přidávali různé styly, kterými nás Jiří konstantně obohacuje. Má v sobě tvořivý mechanismus, vždycky ví, jak to chce hrát.“ Dále potvrzuje, že Jiřího pobyt v Americe obohatil. „Hraje blues tak, jak se prostě hrát má - jak jej hrají na jihu. My jsme byli vždycky ovlivněni evropským stylem.“ Dal ovšem najevo i nadšení z výkonnosti ostatních muzikantů a z účasti obecnosti na muzicování: bylo vni-mavé, reagovalo, bylo s námi, prostě bylo senzační...“

Dodnes jsou slyšet ohlasy na onen nedělní podvečer 18. ledna na Masaryktoomu. „Očekávali jsme dobrou návštěvnost a ona byla skvělá!“ vyjádřil se Jiří. Nejnovější skladba byla stará zhruba čtvrtstoletí, ta nejstarší se datuje druhým desetiletím minulého století. „Tu jsem znal už jako kluk a dodnes se mi líbí. Zkomponoval ji William Christopher Handy a píseň se jmenuje Saint Louis Blues.“ (Pro zajímavici se: na YouTube ji najdete pod uvedením jako 'The First Successful Blues, Published The most widely known Ragtime Composition, nahrávka r. 1914'. A dovolte mi ještě jedno odbočení: W. C. Handy (1873 - 1958) byl americký muzikant a skladatel blues. Byl znám pod jménem 'The Father of the Blues'. Jeho tvorba ovlivnila mnoho sklada-

ho, pak hlubokým ponořením se do rytmu... „Některé styly máme stejně v oblíbě, některé ne, jako třeba rock and roll či divočejší jazz.“ odpovídá krátce Davis. „Když hraješ drums, pak to prostě musíš znát, musíš se umět přizpůsobit, předvídat, zabydlet se v hudbě...“

S Josefem Musilem, řečeným Pepa, spojuje Jirkovo muzicování dlouhá

leta. Pepa hraje piano a zpívá. Obě dělají rád, rád také skládá a improvizuje. „Spojuje nás hudba a dlouholeté přátelství. Začali jsme českým a slovenským jazzem a postupně jsme přidávali různé styly, kterými nás Jiří konstantně obohacuje. Má v sobě tvořivý mechanismus, vždycky ví, jak to chce hrát.“ Dále potvrzuje, že Jiřího pobyt v Americe obohatil. „Hraje blues tak, jak se prostě hrát má - jak jej hrají na jihu. My jsme byli vždycky ovlivněni evropským stylem.“ Dal ovšem najevo i nadšení z výkonnosti ostatních muzikantů a z účasti obecnosti na muzicování: bylo vni-mavé, reagovalo, bylo s námi, prostě bylo senzační...“

Dodnes jsou slyšet ohlasy na onen nedělní podvečer 18. ledna na Masaryktoomu. „Očekávali jsme dobrou návštěvnost a ona byla skvělá!“ vyjádřil se Jiří. Nejnovější skladba byla stará zhruba čtvrtstoletí, ta nejstarší se datuje druhým desetiletím minulého století. „Tu jsem znal už jako kluk a dodnes se mi líbí. Zkomponoval ji William Christopher Handy a píseň se jmenuje Saint Louis Blues.“ (Pro zajímavici se: na YouTube ji najdete pod uvedením jako 'The First Successful Blues, Published The most widely known Ragtime Composition, nahrávka r. 1914'. A dovolte mi ještě jedno odbočení: W. C. Handy (1873 - 1958) byl americký muzikant a skladatel blues. Byl znám pod jménem 'The Father of the Blues'. Jeho tvorba ovlivnila mnoho sklada-

AKUNA

seminar

Cancer Prevention & Natural Cleansing

Saturday February 21st at 10.30 AM
5115 Satellite Dr., Mississauga ON

Admission \$15.00

Promotion: pay only \$10.00

if you registered by Feb. 13th, 2015

Refreshments served. exciting prize draw
Space is limited: call 1-877-692-5862

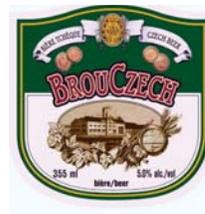
www.akuna.ca

or

www.facebook.com/akunaca
to register!

BrouCzech Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium BrouCzech Lager Beer

- Prague Masaryktoown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

- The Golden Pheasant 905.781 9374
733 Lakeshore Rd. E Mississauga

- The Fiddler's Dell Bar & Grill, 781 Annette St., Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Toronto to St. Catharines. Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwood, Kitchener/ Waterloo, Brantford, London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager and click "View Locations" www.novopackepivo.cz

An incredibly low price/volume & taste of a Czech Lager beer

České knihy, filmy, CD a další české věci.

Stovky knih za bůra a některé i zdarma.

1-877-287-1015
www.czech-books.com
mail@czech-books.com
1652 Mountbatten Pl, Victoria, BC, V8S 5J9, Canada

Because reading keeps your mind in Czech

tele. I když nebyl jediný, kdo skládal hudbu ve formě blues. Ale patřil mezi to málo skladatelů, kteří přinášeli do svých skladeb lidové prvky, jež jako inspirace nalézal v regionálních stylech. Byl to také on, kdo přivedl blues s omezeným publikem k jednomu z dominantních sil v americkém hudebním světě.)

A když si ji poslechnete, pak pochopíte, proč si kapelník volí hudbu z těchto dob a kruhů. Hudba prostě musí mít duši, musí oslovit. Mnohé z převzatých „ohladů“ svým citem (Django Reinhardt: Minor Swing), jiné převezme do repertoáru bez doteku (Louis Armstrong: The Wonderful World). A považuje za štěstí, že může tvořit s tak dobrými muzikanty – za výraznou osobnost považuje basistu Abbeyho: „Když vyjde na jeviště, lidé s ním okamžitě sympatizují, je prostě i herec.... Saxofonista Brandon je rovněž vynikající pianista s mnoha oceněními za filmovou hudbu, to málokdo o něm ví. Na-prosto spolehlivý jako hodinky, je bu-

beník David. Ian nejenže fouká s citem a emocí trubku, ale také zpívá. S Pepou se známe pětáctilet let. Tam není o čem mluvit. Všichni ho známe. Dnes děláme společně s Muzikou Na rohu (ještě Lenka Nováková a Marie Fraňková) na CD a na jaře ho snad už dokončíme.

Není tak dávno, kdy se Jiří Grosman rozhodl změnit podnebí a s ním i prostředí k provozování svého koníčka. Nezdá se to jenom mně, ale potvrzují i ostatní, že změna mu prospěla. Všestranně. Jako muzikant si vede báječně a jako zdroj své změny spatřuje také ve své ženě Diane, malířce, která přináší do jeho života nové inspirace.

„Častěji hraju, takže z technického hlediska je to znát, člověk se musí prostě vylepšit, a tam, kde žiju, na jihu, je hudba uvolněnější, klidnější, což ovlivňuje nejen moji kompozici, ale i projev. Ten rozdíl se dá slovy těžko vyjádřit. Tam tomu stylu hraničí říkají 'swamp music', muzika z bažiny (v bažině se nemůže kráčet rychle). A moje žena? Je umělkyně, stu-

dovala malbu v v Bostonu. Dělá si svoje věci a malbu i učí, a co vysoce oceňuji, že je nesmírně supportivní člověk. A když cítíš, že máš někoho za sebou, tak to jde samo...“

TEXT A FOTO VĚRA KOHOUTOVÁ
Na fotografii zleva: Josef Musil, David MacDougall, Ian MacGillivray a George Grosman

FARNOST SV. VÁCLAVA V TORONTĚ

BOHATÁ TOMBOLA VÁS ZVE NA

SPOLEČENSKÝ PLES

sobota
14. února 2015

K poslechu a tanci bude hrát "Soundscape Music" Mira Letka

Vstupné včetně večere \$35.00, studenti \$ 20.00.

Vstupenky se prodávají po bohoslužbě v neděli a nebo telefonicky: 905-838-5269 (paní Hana Jurásková).
Hala bude otevřena v 18.00 hod. Večere se podává v 19.00 hod.
Mše svatá s nedělní platností v 18.00 hod.

MARTIN ZATOVKANUK, PRÁVNÍK a NOTÁŘ

České a slovenské komunitě nabízím právní poradenství a řešení v těchto specializovaných oblastech:

- fyzická a psychická újma způsobená při dopravní nehodě či jinak
- obchodní právo
- právo nemovitostí
- právo obchodních společností, obchodní spory
- zástavní právo
- pracovní právo

angličtina, čeština, francouzština

647-669-4369 martin@zlegal.ca
1984 Yonge St. Toronto ON M4S 1Z7

Z-LEGAL

Winter Gala

Organized by "KW Czechs and Slovaks"
February 14, 2015

Conestoga Place, 110 Manitou Drive, Kitchener
Doors open at 6:00pm, Dinner at 7:00pm *
Dinner, coffee, dessert, wine included*Formal attire**
Tickets: \$65 per person * No ticket refunds

Professional DJ Merv Keyes will play popular Czech and Slovak music along with hits of today and yesterday.

KW Radisson hotel rooms available at a special rate:
\$99 (room for two people with breakfast)

To purchase tickets online go to www.kwczechsandslovaks.com and click on EVENTS

With any questions, contact Blanka Michale at rbmichale@bell.net or (519)500-3316

All proceeds will support the Czech and Slovak community in Waterloo Region

For each table of eight a bottle of white and a bottle of red wine
*No jeans, t-shirts, sneakers or other informal wear

MILÉ DĚTI

Srdčně Vás zveme na:

DĚTSKÝ KARNEVAL

POTLUČ

SOBOTA 28.2.2015
OD 14.00 HODIN

V kostele sv. Václava v Torontu

496 Gladstone Avenue, Toronto, ON M6H 3H9
(Dufferin St./Bloor St.W)

VSTUPNÉ: Dospělí a děti 5 dolarů

Kontakt: renata_freiberg@yahoo.com
416-887-9863

TĚŠÍME SE NA VAŠI ÚČAST

Jak je to s globálním oteplováním? Odpovídá geolog RNDr. Rudolf Jiříček

PŘED VÁNOCI JSEM BYL UPOZORNĚN

Na dva články, zabývající se tématem: stavem naší planety. Autory obou článků jsou Češi: jeden žije v České republice, druhý v Kanadě. Články jsou zajímavé i svou rozdílností. Ten kanadský má o stavu naší planety vlastně jen jeden krátký paragraf, zatímco ten český zabírá několik stránek. Autorem kanadského článku, který vyšel 18. prosince 2014 v Novém domově, je pan Rosta Firla. Svůj článek nazval "Do Silvestra zbývá krok, přejí šťastný nový rok!" Ten český vyšel 1. prosince 2014 v Mladé frontě Dnes pod titulem "Stát určil 65 míst, kde může být přehráda". Jeho autorem je redaktor MF DNES, Pavel Švec.

Začnu tím kanadským. Citát: "A to nejdůležitější, že planeta Země se neotepluje, jak nás desítky let strašili, a v atmosféře nepřibývá plynů, co by nás dusily a zahubily život na modré planetě." (Kolem Vánoc jsem na CBC viděl interview s ministerským předsedou Stephenem Harperem. Pan ministerský předseda prohlásil, že kdyby všechny země přestaly používat uhlí, bylo by po problému. A také prohlásil, že v Kanadě znečišťování vzduchu klesá. Jakmile opustil studio, objevil se na obrazovce graf, ukazující, že v Kanadě znečišťování přibývá.)

Článek pana Švece v MF DNES začíná: "PRAHA. Nepřšlo už týdnů. Země je vyprahlá, řeky a studny takřka bez vody. Úřady zakázaly napouštět bazény, několik podniků zastavilo výrobu, a některá místa v zemi dokonce musí zásobovat pitnou vodou cisterny. Klimatická změna se projevila naplno... Toto je samozřejmě jen hypotetický scénář budoucnosti. Nicméně nikoliv tak vzdálené. Mohla by nastat již za takových padesát let. A česká vláda nyní řeší, jak hrozícímu suchu čelit..."

Snad ještě jeden citace: "V Kodani před pár dny představily stovky vědců z celého světa výsledky 5. hodnotící zprávy mezivládního panelu pro změny klimatu. Tvrdí, že oteplování planety je jednoznačné, z pohledu staletí bezprecedentní a zřejmě bude dlouhodobé, i když se lidstvu podaří zastavit emise skleníkových plynů, jež k proměně klimatu výrazně přispívají."

Hrozně rád bych souhlasil o stavu planety země s panem Firlou. Jeho report je daleko chlácholivější, než nález stovky vědců. A také kratší. Ale rozdíl mezi jeho a vědeckým viděním naší planety je tak veliký, že mi nedovolí mlčet."

JOSEF ČERMAK

DĚKUJI ZA PŘÍLEŽITOST OBNAŽIT

svou pozici DENIER, česky řečeno popírač či odpůrce novodobé domyšlivé ideje lidského zasahování do klimatu naší planety. K této názorové pozici mě přivedly vědecky podložené skutečnosti:

1. Klíma se mění pořád. Do 14. století se klíma planety oteplovalo a ledové Grónsko bylo tak výhodné pro osídlení expanzivními Vikingy v 11. století, že ho nazvali Zelená země, Greenland. O pár set let později se ochladilo, nastala 'malá doba ledová', kolonisté ztratili kontakt s mateřskou zemí a do posledního vymrzli. Oteplení v desátém století a ochlazení ve čtrnáctém nazýváme událostmi kosmickými, které dodnes nejsou objasněné, a zaviněním lidskou činností a emisemi kyslíčnicku uhlíčitého zjevně nepřichází v úvahu. Planetární oteplení od 19. století těžko lze vysvětlit nastupující průmyslovou revolucí, ale toliko neznámým kosmickým vlivem, který díky Bohu či Kosmu trvá dodnes.

2. Planeta Země je ze dvou třetin pokryta vodou oceánskou, mořskou a jezerní; zbývající třetina planety - zvaná kontinenty - je ze tři čtvrtin pokryta horami, pouštěmi, bažinami, prériemi, pampami, tundrami, tajgami, nehošinnými pro industriální činnost a husté zabydlenými aglomeracemi a husté zastavěností a zabydleností, což v celkovém rozsahu planety je bezvýznamný faktor k ovlivnění globálního klimatu.

3. Onen kyslíčnick uhlíčitý, který má možná vliv na klíma, je vytvářen v přírodě hnitím živé hmoty, nejvíce hnitím mikroorganismů korálových útesů a také vulkanickou činností četných sopek. Bill Bryson, známý autor, odhaduje na základě vědeckých měření, že lidská činnost se podílí na planetární tvorbě kyslíčnicku uhlíčitého méně než jedním procentem celkového objemu tvorby CO₂.

4. Počet vědců, kteří si nemyslí, že lidé mají vliv na klíma, je stejně velký jako počet alarmistů hlásajících konec světa zapříčiněn lidskou průmyslovou činností a mamotratným životním stylem. Mezi přední a proslulé "deniers" patří například světoznámý Freeman Dyson, o jehož vědeckých zásluhách se není ani třeba šfířit, nebo Richard Lindzen, který dokonce pracoval v IPCC, a prohlásil, že jsou to klimatičtí poplašníci. Mohu vyjmenovat deset dalších vědců, kteří mají světové renomé.

Základem je, že se z klimatu stala ideologie, a jako ideologie nesnáší odpůrce. Věda je ale něco jiného - je to zkoumání a změna. Věda není nikdy "settled". Kdyby byla, říkalo by se jí náboženství, a jeho odpůrcům heretici.

ROSTĀ FIRLA

V POSLEDNÍCH NĚKOLIKA desetiletích je celý svět zastrašován globálním oteplováním naší planety, které může hluboko zasáhnout do změn ekologického prostředí, ekonomiky všech států i do života samotných občanů. Jeho počátek se spojuje hlavně s velkou průmyslovou revolucí koncem 19. a poč. 20. stol., se kterou se nastartovaly emise skleníkových plynů nejen z továren a domácností spalujících uhlí, ale i z automobilů, letadel, vlakových souprav, lodí aj.

Před r. 1750 byla hladina CO₂ stabilní, ale pak se začala zvyšovat. Na ni navázalo od r. 1910 výrazné zvyšování teploty nejen vzduchu, ale i povrchových vod a oceánů. V ČR stoupla teplota podle Českého hydrometeorologického ústavu (ČMGÚ) o 1,1-1,3°C. Oteplení se projevilo hlavně v zimě a na jaře, s největšími

K výrazným změnám došlo až počátkem průmyslové revoluce, kdy se do atmosféry dostalo příliš velké množství skleníkových plynů. Odpady z vesnic a měst pak přeměnily vodní toky, rybníky, jezera a okraje moří na koncentrované splašky. Aby se zabránilo tomuto počínání, byl 16. 2. 2005 předložen Kjótský protokol o snížení emisí, který však USA a Austrálie nepodepsaly, protože zpochybňují úlohu lidstva na změně klimatu. Naopak země EU plánují do r. 2020 snížit emise o 20%, což může stát i desítky mld. USD ročně. Aby nebyla ohrožena její ekonomika, přistoupila Evropská komise k řešení, že každá země EU rozdělí mezi své producenty exhalátů emisní povolenky, které lze prodávat a kupovat za tržní ceny. Podle Ministerstva životního prostředí ČR (MŽP) jsou ale největšími viníky dopra-

fotosyntéze začaly přeměňovat CO₂ na kyslík, který se stal nezbytným pro dýchání živočišstva, produkujícího zase CO₂. Vznik kyslíkaté atmosféry byl počátku

provázen ochlazením, spojeným s dlouhou trvajícím zaledněním.

Do toho pak vstoupily i oceány, kde přebytek CO₂ se měnil na uhlíkatý, klesající ke dnu, kde daly vznik mohutným vrstvám vápence a dolomitů. Tím byla zahájena dynamika rovnováha, jen s lokálním zaledněním. Ale pak došlo před 2,5 mil. let počátkem kvartéru k novému zalednění se střídáním ledových glaciálů a meziledových interglaciálů, trvajících tisíce let. V době ledové se posunuly na severní polokouli ledovce k jihu, mistry až na hranici ČR, v Alpách sestoupily k úpatí a v oceánech se snížila hladina vod. V interglaciálech tomu bylo naopak, kdy ledovce ustoupily k severu, v Alpách se posunuly nahoru a v oceánech se zvýšila hladina vod (tab. 1):

Zalednění	alpský stupeň	interval před	doba trvání	hladina Středozemí
Interglaciál	holocén	0 - 12 000	12 000 let	(+3-0m)
Glaciál	würm	12 000 - 70 000	58 000	(-100m)
Interglaciál	riss-würm	70 000 - 120 000	50 000	(+20m)
Glaciál	riss	120 000 - 180 000	60 000	(-75m)
Interglaciál	mindel-riss	180 000 - 320 000	140 000	(+50m)
Glaciál	mindel	320 000 - 440 000	120 000	(-20m)
Interglaciál	günz-mindel	440 000 - 720 000	280 000	(+100m)
Glaciál	günz	720 000 - 1,180 000	460 000	(+20m)
Interglaciál	donau-günz	1,180 000 - 1,380 000	200 000	(+120m)
Glaciál	donau	1,380 000 - 1,800 000	420 000	(+75m)
Interglaciál	biber-donau	1,800 000 - 2,400 000	600 000	(+175m)
Glaciál	biber	2,400 000 - 2,580 000	180 000	(+120m)

vykyvy v r. 2000 a 2007. Ubývá s něhu v nížinách i na horách. Kdyby tento trend pokračoval i nadále stejnou rychlostí, stoupla by globální teplota do r. 2100 o 2,6-4,8°C. Ale už ani při omezení emisí se nemůžeme vyhnout oteplení o 0,3-1,7°C.

Tato změna se podle mnoha autorů projevuje v kolísání počasí v různých částech světa, rozšíření se pouště a rozpuštění velká část ledovců v Arktidě, což způsobí zvýšení hladiny oceánů a moří. Odhalí se i věčně zmrzlé půdy permafrostu, odkud se vyvine metan jako další skleníkový plyn.

Globální změny klimatu sleduje IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change), mezinárodní orgán, založený v r. 1988 OSN, se Světovou meteorologickou organizací (WMO) a Programem OSN pro životní prostředí (UNEP). Poskytují komplexní vědecká pozorování celosvětového klimatu. Avšak názory na příčinu oteplování planety se různí. Až 95% autorů ji přisuzuje lidské činnosti, jiní ji považují za přírodní změny, ačkoli by se dalo usuzovat, že pravda je na obou stranách. Lidský zásah možná jen zesiluje zákony přírody. Ta první začala už v neolitu se zemědělskou revolucí, od které se do dnešní doby přeměnily obrovské plochy lesů a savan na orná pole, což dosti změnilo klíma nad kontinenty.

va a vytápění domácností, na které se emisní povolenky nevztahují. A jak na to reagují naši politici? Většinu zajímají miliardové poplatky za průmyslové emise víc, než nějaké zlepšení životního prostředí. A tak raději obětují postižené Ostravsko, které je stále ponořeno do průmyslového smogu, jen když dostanou z jejich továren poplatky. Na druhé straně finance z EU na odstranění ekologických škod jsou stejnými politiky zneužívány pro účely vlastního obohacování.

A jak je tomu vlastně s přírodními jevy, podléhajícími se na globálním oteplení? Pokušme se sledovat ony tepelné proměny od největších do těch nejmenších, které provázely lidstvo po celé věky, jak uvádím také ve své knize „Hrozi nám konec světa?“ Kdyby neexistovala atmosféra, byl by povrch zemský zmrzlý. Atmosféra pochází z vulkanické činnosti s velkou exhalací kyslíčnicku uhlíčitého (CO₂). Při ní se Země mohla podobat Venuši, kde velké obsah CO₂ v atmosféře zvýšil teplotu až na 450°C. Ovšem díky přírodním skleníkovým plynům, jako jsou vodní pára (36-70%), CO₂ (9-26%), ozón (3-7%), metan aj. se ustálila pozemská teplota na přijatelný stav pro život, který vznikl před 3,8 mld. let. Přesto až před necelou 1 mld. let začal obsah CO₂ výrazně klesat. Zapříčinily to dvě okolnosti. K první patřil vznik rostlin, které při

photosyntéze začaly přeměňovat CO₂ na kyslík, který se stal nezbytným pro dýchání živočišstva, produkujícího zase CO₂. Vznik kyslíkaté atmosféry byl počátku

V piatok 2. januára vo veku 84 rokov, po ťažkej chorobe, zomrel významný košický sochár Arpád Račko. Do povedomia verejnosti sa dostal v roku 1959, keď bola odhalená vyše trojmetrová bronzová socha maratónca na Námestí Maratónu mieru v Košiciach.

Už na gymnáziu začal kresliť a vyrezávať figúrky z kriedy. Arpád Račko nespínil očakávanie svojho otca, aby prebral po ňom remeslo – stávanie mlynov. Rozhodol sa ináč, z čoho bol otec nešťastný.

Po maturite na gymnáziu v Košiciach odišiel v r. 1951 študovať do Prahy na Akadémiu výtvarných umení u prof. Jana Laudu. Na tvorbu A. Račka mali vplyv diela českých sochárov J.V. Myslbeka a J. Štursa. Zo slovenských to boli maliari J. Bukovinský, L. Feld. Po ukončení štúdia v r. 1956 dostal Český rok pobytu na akadémii v ateliéri prof. J. Laudu. Po návrate do Košíc, na podnet Vojtecha Bukovského (pôvodné meno Béla Braun, ktoré si zmenil po vojne), zakladateľa košického maratónu v r. 1924, sa mladému nadanému umelcovi ponúkla možnosť vytvoriť symbol tunajšieho Medzinárodného maratónu mieru.

Košický maratón je najstarší v Európe a druhý najstarší vo svete. Starší je iba maratón v Bostone. Hold víťazom a všetkým účastníkom jesenného maratónu v Košiciach, vzdáva Račkov Pamätník so sochou maratónca na Námestí Maratónu mieru v severnej časti centra mesta, pred Východoslovenským múze-

Akademický sochár ARPÁD RAČKO (1930 - 2015)

Pro ND Mária Chrappa

om. Bronzová socha maratónca dostala meno „Posol víťazstva.“ Monument v nadprirodzenej veľkosti znázorňujúci bezchybne anatomicky spracovanú postavu muža v bežeckom pohybe sa okamžite stal neodmysliteľným symbolom nielen maratónskeho bežca, ale i celých Košíc. (Ako sa dobre pamätám, boli i rôzne polemiky kvôli nahému bežcovi). Modelom bol 18 ročný športový gymnasta Eugen Pastor, ktorého neskôr socha inšpirovala i k behu maratónu.

Na pamätníku sa nachádza text – NE-NIKHKAMEN (zvíťazili sme), čo bol podľa legendy výkrik bežca - Aténčana, oznamujúceho víťazstvo. Socha stojí na podstavci, kde sú zapísané mená víťazov, ktoré každoročne dopĺňal pri svojej soche majster Račko. A každý rok v októbri (v súčasnosti začiatkom, predtým to bolo 28. októbra, kedy mnohokrát nepriaznivé zimné počasie spôsobovalo problémy pre bežcov) sa pod maratónskym symbolom rozhorí maratónsky oheň a slávnostne otvorí nový ročník Medzinárodného maratónu mieru. Minulého roku to bol 90. ročník.

Arpád Račko sa zameriaval viac na realizácie spojené s architektúrou. Patrí k reprezentantom kovovej plastiky na Slovensku. Vytvoril desiatky sôch, súsoší, plastických diel, portrétov, pamätných tabulí, reliefov či medailí. Známe sú portréty P.O. Hviezdoslava, Kuzmányho, P. Horova, Š. Moyzesa i M. R. Štefánika. Medzi unikátne patrí portrét Etiopčana Abebe Bikilu. Prvý afričan, ktorý sa zúčastnil košického maratónu v r. 1961 a vyhral ho po úspešnom maratóne na letnej olympiáde v Ríme v r. 1960, kde získal zlatú medailu. Bol to unikát, bežal bosí, tak ako bol navyknutý vo svojej krajine. Autorsky sa Račko podieľal na portrétových bustách pre Aleju hrdinov pri Pamätníku Československej armády na Dukle a tiež vytvoril Pamätník v Krompachoch.

Arpád Račko vystavoval svoje práce okrem Košíc v Bratislave, Užhorode, Miškolci i v Londýne. Zúčastnil sa i mnohých kolektívnych výstav. Absolvoval študijné pobyty vo Francúzsku, Holandsku, Anglicku, Nemecku. Za svoju tvorbu získal i niekoľko ocenení – Cenu mesta Košíc, Východoslovenského kraja i Štátnu cenu.

Mestu Košice a jeho mestskej časti zanechal desiatky nezabudnuteľných sôch a súsoší. Je autorom i Sochy košického erbu. V ateliéri trávil svoj čas aj na sklonku života. V poslednom čase viac maľoval, ale dokončoval i plastiky zakladateľa košického maratónu Vojtecha Bukovského.

Pre Košice vytvoril asi 80 prác, celkovo okolo 200. Sochárstvo považoval za najkrajšie povolanie na svete. Do svojich sôch sa snažil vždy pridať poetický náboj, ako sa vyjadroval sám umelec. V rozhovore pre noviny Košický Korzár, mesiac pred smrťou, sa Arpád Račko priznával: „... keby som zajtra odišiel, tak som tu predsa niečo zanechal pre budúce generácie. Rodina a práca ma držia pri živote. Keby som už nevedel ísť do ateliéra, tak už by som radšej chcel ísť za svojimi spolužiakmi, ktorí voňajú fialky zospodu...“ ■

Když je čaj dobrý, hosté přicházejí sami

Pro ND Miloš Ondrášek

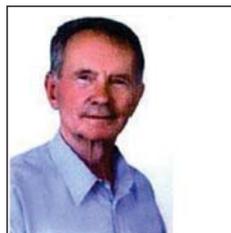
Lunární čínský Nový rok začíná vždy během našeho ledna nebo února, před rokem jsem k této příležitosti napsal na tyto stránky o koni v čínském umění. Letošní rok připadá na 18. únor a v čínském zvěrokruhu na Kozu. Za předrevolučních časů byl ženich v Číně povinován dát rodičům nevěsty živou kozu, symbol klidné povahy, něžnosti a čistoty. K rozboru těchto dobrých vlastností se necítím povolán, obrátím tedy svou pozornost jinam.

Původně jen v Číně rostoucí čajovníkový keř je latinsky pojmenován *Camelia sinensis*. Tento termín nás může zajímat, je odvozen od jména vzdělaného botanika, moravského misionáře na Dálném východě Františka Jiřího Kamela. (Čtyřdílný *Příruční slovník naučný*, vydaný v r. 1962 Československou akademií věd, nechťel mít s tímto křemem nic společného a latinský výraz pro čajovník uvádí jako *Thea sinensis*). Čeďd' kamélii, do které patří i čajovník, byla po Kamelovi pojmenována v první polovině 18. století. Jeho přijetí v anglické transkripci znamená velbloud, tvůrčí českého přírodopisného názvosloví pak kamélie v tomto případě neúspěšně nazvali velbloudenkami.

Eunuch admirál Cheng Ho podnikl v letech 1405–1433 sedm velkých zámořských výprav, kterými se zapsal do čínské historie. První expedice se zúčastnilo pod jeho velením 62 plavidel s téměř 30 tisíci námořníky. Admirál se dostal k Cejlonu, Indii, Střednímu Východu a břehům východní Afriky. Vozil s sebou zásobu čaje nejen proto, aby uspokojil posádku, ale i obyvatelé na místech, kde se vyloďil. Arabové, ke kterým se dostal, si na čaj zvykli a těžce na ně dolehlo, když Čína přerušila styky se světem a uzavřela se. Z nouze nahradili čaj kávou, tím se ale tentokrát nebudou zabývat.

Bez úspěchu se jinde zkoumalo, jak nahradit tu správnou čajovou kamélii. Britové, kteří si čínský čaj již oblíbili, obtížně a drazce jej dováželi. Rozhodli se jej císařské Číně ukrást. Toto nepřítel mravně rozhodnutí změnilo celý svět. Voda byla a je nápojem č. 1 a hned na druhé místo se dostal čaj. V Londýně sídlící East India Company, síla britské koloniální politiky, se od roku 1600 po dalších 250 let zabývala obchodem a dovozem zejména bavlny, hedvábí, čaje a opia. Skotský cestovatel se zájmem o botaniku Robert Fortune přivezl do Evropy dosud tam neznámý jasmín, pivoňkový strom a japonskou sasanuku. Znal Čínu a uměl tamní hlavní mandarínský dialekt, byl tedy v r. 1848 vyslán do „nebeské říše“,

aby tam potají ukořistil čajovník včetně znalosti o jeho pěstování a zpracování listků tohoto keře. Bylo to pokládáno za čínské státní tajemství. Britové se domnívali, že himalájské podhůří bude správná oblast k úspěšné implantaci. Měli pravdu.

Skot v přestrojení feudálního hodnostáře a v doprovodu domorodého Wanga dorazil do střediska zpracování čaje v hornatém vnitrozemí s odvážným plánem obchodní špionáže. Wang se obrátil na vedoucího podniku, zda si může jeho „pán“, zdaleka cestující úctyhodný státní úředník, prohlédnout spíše továrnu připomínající podnik založený na půlveku předtím. Wang se odtud až do daleké Šanghaje proslavený čaj. Koncept zpracování čaje je jednoduchý, proces však vyžaduje vysoký stupeň znalosti.

V době Skotovy návštěvy návod ke zpracování zůstával nezměněn dva tisíce let. Evropa znala dováženy čaj dvě stě roků. Poslání se podařilo, Fortune získal požadované poznatky a dovezl, i když s potížemi, do oblasti Himaláje kvalitní odnože čajovníku a znalosti o kultivaci, sklizni, louhování, sušení, srolování a fermentaci listků černého čaje, který vyžaduje před usušením porušení bu-

to je jedině správný čas ke spaření. Původně se naléval do kameninových misek a rychle se pil horký po malých douchích. Kultura užitého umění vyrostla z výroby černých a šedých misek, jmenovitě pak nazelenalých podle barvy nefritu, čínského symbolu morální čistoty a ušlechtilosti. Čína byla s čajem i keramikou dárce a ostatní svět přijemcem. Rozklad Mingské dynastie, končící v roce 1644, se odrazil i v úpadku keramické výroby, ale již po několika desetiletích za vlády jiných císařů došlo k jejímu velmi zdárnému obnovení. Poněkud změněná technologie výroby kameniny dala v Číně vzniknout v 7. století porcelánu, tisíc roků pak trvalo dosažení dokonalosti. Tvar čajové konvičky má tajit barvu, vůni a chuť připraveného nápoje a udržet jej žhavým. Japonci převzali výrobu porcelánu o něco později, v Evropě zůstala tajemstvím do začátku 18. století, kdy se přihlásila saská Míšeň a Karlovy Vary cíci úctyhodný státní úředník, prohlédnout spíše továrnu připomínající podnik založený na půlveku předtím. Wang se odtud až do daleké Šanghaje proslavený čaj. Koncept zpracování čaje je jednoduchý, proces však vyžaduje vysoký stupeň znalosti.

V klasickém díle Cha Ching píše Lu Yu o sklizni: *Čajové listky očesané za ranní mlhy mají být vláčné jako provlhlá prst, musí mít varhánky jako jezdecké boty tatarského nájezdníka, podobat se kůži na krčím laloku býka a rozvinout se jako mlha stoupající z průrvy. Třpytí se potom jako hladina jezera dotknutého teplým vánkem.*

(Po přečtení knih *The Dynasties*)

něčné struktury umožňující oxidaci. Stejný původ má i zelený čaj, není ale podroben fermentaci, žlutý oolong jen částečně. Správně připravený nápoj má pozbudivé účinky, zahání únavu a zbystřuje vnímání. Vždy z čerstvé vody, jakmile se při ohřívání objeví bubliny jako rybí oči a ty se změni v řetízky perliček na okraji nádoby a voda se začne vzpínat,

of China - B. Gascoigne, *For All the Tea in China* - S. Rose, *The Book of Tea* - K. Okakura) ■

O RŮZNOSTI ZÁSLUH, SEBEDŮVĚRY A VLASTNÍHO HODNOCENÍ

Pro ND Ota Ulč

K takto mlžnému, až protivně neztelnému názvu mě přivedl nyníjší stav dvou civilizací - čínské a té naší západní, s evropskými kořeny. Jak odlišné jsou osudy, výkony, záměry, očekávání, sebedůvěra - zda značná, realistická nebo snad jen ponurá, až předpohřební.

V knižce „Z Hongkongu na ostrov, který nebyl,“ v odstavci s názvem „Dusud nezcela zahojené pocity“ jsem se vyjádřil takto: Čína se dosud nevyvíjela se svým včasným syndromem, stále ještě zcela nepohybem mindrákem ve svém vztahu k západní civilizaci. Téměř již před sto lety, proslulý esejista Lui Xun takový stav mysli charakterizoval jako čínskou neschopnost jednat s Evropany jako rovni s rovnými, ale buď k nim do výše vzhlízet jako k nějakému božstvu nebo jimi - srstnatými, dlouhonošími barbary - opovrhovat jako s hmyzem.

V Číně se historie zejména dvou posledních století dosud vyučuje jako Guo Chi - série opakovaných traumát národního pokořování, potupy.

(Vítečně ale kdysi v době chabnoucí své říše dovedli reagovat na vnikající nevídané cizince zřízením ministerstva zahraničních věcí, lépe známého jako „Úřadu pro styky s barbary“). Po jednom zvlášť potupném konfliktu s Brity se Číňané revanšovali perfektním figlem - zřízením speciálního úřadu, do něhož nasadili ty naprosto nejneschopnější byrokraty z celého impéria, hlupce tak dokonalé, že si svého hlupství vůbec nebyli vědomi, a Britové, odkázáni na jednání právě s takovými kádry, zoufalstvím leželi po stropě.)

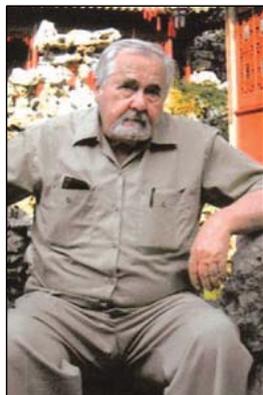
V roce 2001 Národní kongres lidu, neboli parlament, odhlasoval vyhlášení Dne národní potupy (National Humiliation Day) - onoho stáje, i když třeba jen podvědomě zakořeněného dosud však zcela nevymýceného, pocitu ponižení. V tom si byli zajedno i zapříšahli političtí a ideologičtí odpuřci. Čankajšek ve své knize „Osud Číny“ (1947) psal o století potupy vynucených nerovných smluv s právy a privilegii pro cizí vetřelce.

V takových praktikách se pokračovalo i po první světové válce. Čína vnímána jako „choré asijské těleso, tak například vyjádřeno ve Versailles v roce 1919 podepsané mírové smlouvě, jež se zrušila extraterritoriální status poraženého Německa na čínském území - nikoliv však k prospěchu Číny, ale Japonska, tuze krutého okupanta v brzké budoucnosti.

V roce 1949, po dosažení triumfu komunistického vítězství, Maoceung prohlásil, svatosvatý závazek dal, že už se nikdy nestane, aby čínský národ byl v budoucnosti vystaven urážkám a ponižování. O takových slibech se vytvářelo vyučuje v čínských školách, jak jsem si mohl po řadě let ověřit na místě, a sice v Šanghaji v učebnách, tam žáci s rudým pionýr-

ským šátkem na krčku.

Připomeňme si Napoleonovo varování, že Čína je spící gigant s doporučením, aby spánek vydržel hodně dlouhou dobu. Takové přání k úlevě Západu velký kormidelník Mao splnil svými dvěma utopickými úchylnostmi - velkou proletářskou kulturní revolucí, následovano neměně velkým

skokem vpřed, jenže se zpětným pádem a závěrečným úctem zbytečného zpovědního padesáti let užitčného rozvoje a padesáti milionů zbytečného zmařených životů (odhad přisuzovaný pozdějšímu prvnímu parťajmu tajemníkovi Hu Yaobangovi, též osobnima přáteli českého pozoruhodného Jiřího Pelikána, někdejšího značně zákazonosného stalinisty, posléze se přerodivšího v užitčného italského socialistu europoslance). Největší zásluha na demontáži Maoceungových úchylných experimentů má Deng Xiaoping, velkán téměř metr a půl, který obživil první kroky směrem k aspoň částečnému tržnímu hospodářství, s plánem do roku 2000 přetvořit Čínu v průmyslovou velmoc, již se stala největším exportérem svého zboží ve světě.

Nynější hlavou vši politické moci je Xi Jinping, příslušník první porevoluční generace, modernizátor neprojevující pošetilé sklonky k západním příliš demokratickým experimentům, hospodářský rozvoj národa zůstává prioritou, nikoliv však za cenu ohrožení stranického partajního monopolu. Dokument „Budování politické demokracie“ z října 2005 to vyjádřil zřetelně: „Demokratická vláda je vláda Komunistické strany, která má jménem lidu zdokonalovat demokratickou diktaturu. Socialistická politická demokracie Číny má svěží čínské vlastnosti.“ Natolik svěží, že ukládá disidenty do koncentráků.

S růstem hospodářské prosperity přibývá i sociálních nejistot a stále značnějšího rozdílu mezi životem bohatých a velké většiny národa. Vyčerpaná ideologie, konec revoluce, jediným smyslem je udržet se u moci. Do strany přibírá nikoliv rozohňené radikály, ale praktické technokraty. Komunistická strana, nyní s ohromnou členskou základnou 74 až 75 milio-

nů, jejíž legitimita je podmíněna pokračujícími hospodářskými úspěchy.

I jiné úspěchy: Olympiáda 2008. Complicated choreography, spectacular originality - taková oprávněná ocenění. Následovalo Expo v Šanghaji. V té době jsem se tam vyskytl. Na prostoru, kde původně fungovalo 272 industriálními zplodinami vzduch ničících podniků, všechny zmizely a na jejich místě vzniklo 54 gigantických pavilónů. Z nich už jich přežilo pouhých pět. Šanghaj s plánovanou kapacitou 19 milionů obyvatel. Parky, peší zony, model imaginativní urbanizace. S primárním důrazem na wind and solar - vítr a slunce jako zdroj energie.

Údaje ze začátku tohoto roku 2015: Z dvaceti nejvyšších mrakodrapů na světě jich je deset v Číně. - Za pět let vystaví mnoho dalších velestavb, jimiž by se prostor New Yorku City zaplnil desetkrát. - Za posledních deset let čínská ekonomika rostla sedmkrát rychleji než ta americká (růst 316% proti 43%). - Nejrychlejší vlak v Americe není schopen dosáhnout ani poloviční rychlosti toho čínského na trati Šanghaj - Beijing (150 mph vs. 302 mph). - Čína vyrábí a exportuje například 80% všech hraček na světě. - Čína chová více vepřů než dalších, této produkci se nejvíce věnují 43 států světa dohromady. Předpokládám, že většina členů této řádky není islámského přesvědčení a že ocenit takové údaje. Méně impozantními se spíš shledají řádky následující: - Čínský per capita výkon GDP (Gross domestic product) na světovém řebříčku je na 91. místě, až za Bosnou Hercegovinou. - Naopak, vyjádře na bydlení v hlavním městě Beijingu jsou rekordně vysoké. Jeden čtvereční metr přijde v průměru na 26.000 yuánů (3.800 USD), zatímco průměrný měsíční příjem je pouhých 2.000 yuánů. Na rozdíl například od České republiky má Čína k dispozici 64 milionů prázdných bytů (vacant homes, z čehož nemohu posoudit, zda jen byty či celé domy, v zemi, kde misty došlo k tak značné výstavbě, že celá města tam zůstávají neobydlená). - Každou vteřinu Číňané vykouří 50.000 cigaret. - Čína vykonává třikrát víc poprav, než zbytek světa dohromady (v roce 2008 jich bylo 1718. Zdroj: Amnesty International. Jiné zdroje tvrdí, že realističtější odhad je kolem 6.000 ročně. Došlo k pokroku, před popravou zastřelením se teď dává přednost smrticí injekci: používají se zvláštní mobilní execution vans - vozidla značky Jinguang Motors).

Jakési shrnutí, inventura: Před pouhým půl stoletím byla spolehlivým čínským spojencem snad jen uboňoucká Albánie. Nyní se Čína stala největším výrobcem, exportérem a v brzké i největším konzumentem všemožné světové produkce. Rovněž získala reputaci nejdychtivějšího globálního turistu. Ročně 300.000

čínských mládeže studuje na zahraničních univerzitách. S jakými politicky nevhodnými nápady se budou vracet do své vlasti?

Historie země dostatečně poučila, že mezi četnými katastrofami - od sucha, povodní, zemětřesení, až po mraky všezřavých sarancát - nejzouhbnějším je luan neboli chaos, takzvané „masové incidenty“ v podobě stávek, demonstrací. K desítkám, stovkám takových dochází každý měsíc, ne-li každý týden. Přibývají jak počtem, tak i svou závažností. Některým se dokonce dostane jakési mediální pozornosti, i když ovšem většina zůstane pominuta. V muslimském Xinjiangu dochází k nepokojům, přerůstajícím v násilné střety s vládní mocí. Uighurové - tamější původní obyvatelstvo - jsou obviňováni ze zločinů vůči etnickým čínským (Han) přistěhovalcům. Čína všeho všudy na svém území oficiálně uznává existenci 56 etnických menšin, o nichž se ví pramálo nebo vůbec nic. Značné a oprávněné starosti vládám působí disproporce - tuze nevyrovnaný rozvoj státu. Dvě ekonomie, dva radikálně odlišné způsoby života. Životní podmínky v metropolitě v kontrastu s osudem ve vzdálených, stále dost ubožáckých výspách. Prosperují pobřežní oblasti, zatímco značná bída mnohde přelévá ve vnitrozemí. Průměrný příjem vesnického obyvatelstva už aspoň deset let stagnuje - a za tu dobu vzrostl počet ekonomicky a sociálně motivovaných protestů rovněž aspoň deset let stagnuje - a za tu dobu vzrostl počet ekonomicky a sociálně motivovaných protestů rovněž aspoň desetkrát. Zhruba polovina všeho obyvatelstva stále žije v předindustriálních podmínkách. Obyvatelstvo v městských oblastech má per capita desetkrát větší příjem.

Zatímco se rozmáhá náramná výstavba v metropolitě, nádherné mrakodrapy Šanghaje k obdivu světa, ve městech se bouří dělníci z likvidovaných státních podniků, nahle bez práce, a daleko závažnější je situace na venkově, kde žije či spíš jakž takž přežívá půl miliardy občanů s průměrným příjmem ekvivalentem méně než dvou dolarů na den. Umožnit rozvoj hospodářských sil, a přitom držet národ na hodně krátké uzdě, je zdrojem dilemat k tuze obtížnému zvládnutí. Už na 100 milionů tamějších obyvatel bez úředního povolení opustilo své domovy, vydalo se na cestu směrem k pobřeží hledat lepší budoucnost. Mnozí pozorovatelé pokládají tuto spontánní migraci z venkova do měst za zcela největší v dějinách naší planety.

Jiný bolehav, postihující všechno obyvatelstvo bez ohledu na dosaženou životní úroveň, zavinil stále dohrdovaný limit jednoho dítěte do rodiny a stále setrvávající preference pro potomstvo mužského pohlaví. Infanticida děvčátek neutuchá, s výslednou disproporci 100 ku 118, a komerčně úspěšným rozvojem živnosti, specializujících se na únosy potenciálních nevěst.

Neblahý je ovšem ekologický dopad ekonomických priorit. Obdivuhodným hospodářským úspěchem se Čína doslova dusí - znečištěný vzduch, zaviněná, případně otrávená voda způsobují předčasnou smrt statisíců lidí. Podle odhadu Světové zdra-

voťnické organizace (WHO - World Health Organization) jen jedna třetina čínských měst má dýchací vzduch, který se vejde do mezinárodních normy.

Hospodářské úspěchy přispívají k růstu vlasteneckého, ultrapatriotického sebedůvěry - k jakémusi „triumfalismu“, mediálně zviditelňovaného jak tiskem, tak i televizním obrazem - záznamy převážně mužské mládeže, domáhající se vylučného čínského vlastnictví pramálo užitčného ostrůvků. Za posledních deset let se výdaje pro armádu zdvojnásobily. Vlivné hlasy, zejména ve vojenských kruzích s militantním temperamentem, se nezřídka vyjadřují ve smyslu svého hrdého přesvědčení, že válečný konflikt s USA je nevyhnutelný.

Xi Jinping, momentálně nejmocnější velkán těchto dnů, se tak krvelačně nevyjadřuje, vědom si zranitelnosti své značné země, nyní v dramatické soutěži o prímát nejznamenitější civilizace, již přece Čína, middle kingdom, legitimní střed světa, s politováníhodnou výjimkou několika nešťastných století vždy byla, a Xi Jinping se zdá být perfektním ztělesněním takové ambice, jež se jí v tomto století tak zřetelně nabízí. ***

Tolik slov o civilizaci čínské a pramálo prostoru zbývá pro tu naši západní evropskou. Tam se potkáváme s pramálo dávkami zdravého sebedůvěry. Spíš se dočítáme o disproporcích v obchodování mezi antickým Římem a mnohými čínskými centry. Od nich Evropa kupovala porcelán, stříbrný prach, hedvábní, aniž však měla něco užitčného na prodej. Inu, chlupatí, srstnatí barbaři. Ti ale zejména v devatenáctém století onen znamenatý střed světa důkladně přemohli, potupili. Nyní obě strany mají své problémy. Bylo by obtížné je vzájemně vážit.

Daleko snazší je ale hodnocení jejich rozhodnosti a kuráže své principy obhajovat. Kam a proč se vytratilo západní sebedůvěry, nyní s tolika omluvami za své někdejší hříchy, všelijaké nedokonalosti? Téměř s dychtivostí přikyvovat svým nepřátelům, jejich nehoráznostem, za navíhnutí předpokladu, že smířlivé kapitalistické gesto je obměkčí? Výsledkem ovšem bude pravý opak, a sice zvýšené agresivních požadavků.

Morbus chamberlaini - zřetelné symptomy fatálního chátrání. Americký prezident reaguje na mohamedánský terorismus eufemismy. Dovedl by si někdo představit, že Číňané by kapitulovali před muslimskými Ugry, domáhajícími se vylučné pravomoci ve svých menšinových enklávách tak, jak je tomu v nejednom francouzském, britském a jiném dalším prostředí? Již nejeđen reverend, preláta, křesťanský velebníček, spolu s houfy přízpusobitelných (předpos. aných) byrokratů přikyvuje zavádění šarjí - barbarských středověkých zvyklostí.

Hledejme odvážlivce ochotné se inspirovat užitčnými zdroji - například autor a myslitel Charles Murray, jeho údaje o čtyřech tisících nejznamenitějších velkánech lidstva, z nichž téměř devadesát procent jsou produkty západní civilizace, k níž jakoby se většina jejich nyníjších dědiců ostýchala hlásit. ■

Lehce jsem si zalistovala stránkami s frivolními soudními žalobami. Všichni znají případ dámy, která se opářila na delikátních místech kávou z McDonalda. Také jsme slyšeli o žalobách, kdy lupič žaloval majitele domů, že se zranil během loupeže. Nebo nelze zapomenout na majitele Winnebago, který opustil řidičské sedadlo po té, co zapnul tempomat. Pak žaloval výrobce, neb to skončilo, jak to skončit mohlo - v přikopě a zraněním. V roce 2003 žaloval Richard Schick svého bývalého zaměstnavatele, Illinois, oddělení veřejné podpory. Schick chtěl \$5 milionů a \$166.700 dolarů nedoplatku kvůli diskriminaci sexuální a kvůli zdravotnímu postižení. A vskutku, Shick byl tak vystresovaný touto diskriminací, že vykradli obchod se smíšeným zbožím s brokovnicí. Porota cítila jeho bolest a udělila mu peníze, které chtěl. Rozhodnutí poroty bylo ovšem zrušeno. Bohužel, těch 303,830 dolarů, kterými byl přesto odměněn, mu neudělá velkou službu během těch deseti let, které „slouží“ za ozbrojenou loupež.

Zaujaly mě také články o hranicích sebeobrany, a jak nejasný je kanadský zákon o tom, jakým způsobem se člověk může bránit proti napadení nebo při ochraně svého majetku. V novinách bylo několik příkladů z nedávné minulosti, kdy zástupce koruny žaloval obránce majetku či života za zranění, nebo i zabít vřetelce či zloděje, a vesměs byli tyto lidé osvobozeni, nebo byli před soudem usvědčeni z lehkého přečinu. Ale není třeba si myslet, že jen dnešní systém je příliš složitý, kdy se hledá vina a zodpovědnost a odsouzení.

Jak se na takové případy, frivolní i jiné, dívalo římské právo? Římské právo bylo tmelem, které spojovalo všechny římské občany, ať byli a žili kdekoliv. Římský občan věřil v různé bohy, měli různé zvyklosti, ba mluvili rozdílnými jazyky. Něco jako v Kanadě a USA. Římské právo založené na Zákoněch 12 desek z dávnověku římského městského státu (450 př.n.l.) se mělovala. Jak Řím rostl, rostly dodatky, úpravy, edikty a přidávaly se nové zákony. Byl to velmi pružný systém. A je třeba dodat, že římská společnost měla silný sklon hledat nápravu svých imaginárních, nebo skutečných křivd a ztrát u soudu, něco jako ty frivolní a skutečné spory v dnešních USA.

Na začátku roku Praeter urbanus, nejvyšší soudce, oznámil, podle jakého vzoru a podle jakých hledisek bude přijímat žaloby. Člověk, zmatený ze všech těch ediktů a vyhlášek a dodatků, se obvykle před nějakou při vydal k

liče. Holič měl v ruce břitvu a holič otrocka, a břitva otrokovi prořízla krk. Osoba, na které leží vina (culpa), je odpovědná podle Aquiliova zákona o náhradě ztráty. Právní konzultant Proculus říká, že vina je na holiči; a oprav-

upatí Kapitolu, ale to bylo jen pro lidi, u kterých byla obava, že při zadržení při činu hned vezmou do zaječích. V 1.st.př.n.l. se také jen velmi zřídka uděloval rozsudek smrti římskému občanu. Rozsudky v kriminálních případech byly

šel od tvrzení, že je možné, že porota byla podplacena buď Oppianicem, nebo Cluentiem a vrhl se do dalších méně relevantních tvrzení a líčení života na malém městě. Nenápadně se vyhnul třetí možnosti v případech podplacené poroty - totiž že oba, jak Cluentius, tak i Oppianicus se snažili podplácet, a Cluentius to vyhrál. Ostatně, agenti s úplatky od Oppianica byli usvědčeni z korupce. To malé město, odkud všichni akteři pocházeli, se jmenovalo Larinum, 180 km na východ od Říma, a jak to Cicero líčí, bylo to pařeniště nepravosti. Když Oppianicus zemřel v exilu, Cluentius vlastní matka Sasia obvinila Cluentia, že Oppianica otrávil, ale Cluentius byl zproštěn obžaloby. Nyní, po dalších třech letech, v roce 66 př.n.l., Sasia (kteřou Cicero líčil jako jedovatou čarodějnicí) prodvala svou dceru za Oppianica mladšího a poňouk-la svého zetě Oppianica mladšího k novému procesu a nové obžalobě svého syna Cluentia.

Vše jasné? Bez genealogických tabulek je při Ciceronově vysvětlování vše beznadějně zmatené. Porotci tabulky pravděpodobně neměli a zjevně nestačili sledovat různé zápletky, odbočky a příhody obžalovaného, žalujícího a nad tím vším bídně Sassie, vznášející se nad Larinem a jeho prominentními rodinami jako zlovůlný duch nad vodami. Když už byli porotci zcela zmateni, Cicero skončil svou obhajovací řeč a Aulus Cluentius byl osvobozen.

Když jenom píšu shrnutí několika hodinové Ciceronovy řeči a poznámek Ciceronových čtenářů a Ciceronových dopisů Atticovi, kde se také zmiňuje o tomto procesu, zatočí se mi hlava. Takže nebudme přísní na současné poroty, když obžalovaný unikne spravedlnosti; je to cena, jakou platíme za právní stát. A nemysleme si, že tady v Severní Americe, nebo v jiných demokratických zemích, je právo strašně komplikované. S nepřesnostmi a s tím, jak určit vinu a zodpovědnost mají problém všechny právní státy, a berme na vědomí, že římské právo ve vši své nedokonalosti proniklo do všech evropských systémů. A kde bychom byli bez zákonů? V předcivilizační společnosti s krevní mstou. Jednotné právo, jakkoliv nedokonalé, nás tady spojuje, jako spojovalo římské občany před dvěma tisíci lety. ■

KAŽDÝ MÁ PRÁVO SOUDIT SE

Pro ND Eva Firlová

právníkovi, jestli má vůbec šanci, nebo zda existuje zákon, který pokrývá jeho případ. Podle Alfiena se například stalo toto: Majitel obchodu položil na kamenný podstavec před obchodem večer lampu. Někjaký kolemjdoucí ji sebral, obchodník ho pronásledoval a žádal svou lampu zpět. Chytil ho a držel. Ten muž, aby se zbavil držení obchodníka, její začal bit bičem s hrotem, který

držel v druhé ruce. To znamenalo, že se celá tahanice změnila ve rvačku a obchodník oslepl jedno oko toho člověka, který mu sebral lampu. Obchodník se přišel poradit, jestli může být žalován, že úmyslně oslepl toho člověka, ačkoliv ten začal rvačku tím, že jej, obchodníka, udeřil bičem. Odpověděl jsem mu [Alfienus], že pokud zloděje úmyslně na to oko neoslepl, tak není naplněna skutková podstata činu proti právní ztrátě, protože je vina na tom člověku, který první použil bič. Ale kdyby to bylo tak, že obchodník by nebyl zlodějem napaden jako první, ale kdyby začal rvačku on tím, že mu chtěl vyrvat tu lampu, pak by na obchodníkově byla vina (culpa).

Slavný právník Ulpianus (2. st.n.l.) píše v právním Digestu, souboru ediktů: píše, že nějaké osoby hrály míčovou hru na ulici a jeden z nich udeřil tvrdě do míče, který se odrazil od ruky ho-

du, pokud provozuje své řemeslo na místě, kde se obvykle hraje míčové hry, nebo kde je silný provoz, pak je v pořádku, že vina je na něm. Ale je také pravda, že jestliže někdo svěří svůj krk holiči, který má svou židli v nebezpečném místě, pak může vinit jen sám sebe. Podle Ulpianova názoru by měl holič být dvojitě potrestán a odstraněn z řemesla, protože je pitomec a zraní určitě ještě velké množství lidí.

Podle mého skromného názoru s tím má co dělat také ten, kdo holičem. Představuji si to tak, že hráč, holič a majitel otroka si najmou advokáty a vyhraje ten, kdo bude mít lepšího.

Co se dále týče sebeobrany, už v Zákoněch 12 desek z 5. st. př. n. l. se píše, že zloděj, který přijde za tmy do domu, může být zabit bez jakýchkoli legálních následků pro toho, kdo zabil. Pokud přijde zloděj za denního světla a je ozbrojen, může být také zabit bez následků pro obyvatele domu. Ale pokud přijde za denního světla neozbrojen a může být zadržen a přemожen bez nebezpečí pro obyvatele domu, pak nesmí být zabit, protože pachatel bude souzený za vraždu.

Jak lze rozpoznat z výše uvedených příkladů, právníci měli v Římské říši docela dobré živobytí. Tady se nemluví o advokátech, to byla jiná třída právníků. Takový iuris consultus, právní konzultant, seděl ve své kanceláři a jen vydával své posudky. Slavná iuris consulta byla například Hortensia v 1. st. př.n.l., dcera senátora Quinta Hortensia Hortala. Advokáti byli ti, kteří ozbrojeni výmluvností přesvědčovali porotu o nevině svých klientů. Jeden z nejbizarnějších případů se odehrál v roce 66 př.n.l. K tomuto případu je třeba uvést několik faktů: Římané prakticky neměli vězení. Existovalo vězení jménem Lautumiae, bývalý lom na

vyhnanství a pokuta, nebo ztráta majetku, či obojí.

V roce 66 př.n.l. se na Fóru Romanu sešla římská porota 51 porotců, obžalovaný Aulus Cluentius Habitus, jeho advokát Cicero, prokurátor Titus Attius a Oppianicus Junior, který obžalobu vznesl. Obžaloba zněla, že Aulus Cluentius zabil Oppianica staršího. No dobrá, to zní jako běžná žaloba, teď přijdou svědci...

Ale nic není jednoduché. Jak vlastně Oppianicus zahynul? Ach, tady se musíme ponořit do vzdálenější minulosti, než byl rok 66 př.n.l. Oppianicus zemřel r. 72 př.n.l. a Attius tvrdil, že Oppianicus byl otráven Cluentiem, na což neměl žádné svědky. Ale žaloba šla ještě dále - tvrdila, že Oppianicus byl vlastně zabit soudně. V roce 74 př.n.l. byl totiž Oppianicus souzen za pokus o vraždu Aula Cluentia. Během přelíčení vyšly najevo zajímavé okolnosti, jako tvrzení, že Oppianicus zavraždil Melina, manžela Sassie, matky Aula Cluentia, aby se s ní mohl oženit sám, a mít jí jako svou pátou manželku (co se stalo s předešlými, pámbůhu ví). Poté, co se se Sassii oženil, zjistil, že by značně navýšil svůj majetek, kdyby zemřel Sassii syn, Aulus Cluentius, protože pak by jeho majetek dostala Sasia, Cluentiova matka a potožmo on. Čtěl ho otrávit, ale byl dopaden, obžalován a usvědčen.

Po té, co byl Oppianicus usvědčen a exilován, tribun lidu Lucius Quinctius, který obhajoval Oppianica, chodil po Fóru a tvrdil a vykřikoval, že porota, soudící Oppianica byla podplacena. Jelikož byl Oppianicus usvědčen většinou jednoho hlasu, toto tvrzení nemuselo být tak daleko od skutečnosti.

Cicero ovšem tvrdil, že to znamená, že Oppianicus sám podplácel porotu, proto jen ten jeden větší hlas. Cicero také lehce pře-

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK (EVERY THIRD WEEK)

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho event. zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatiteli nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme.

Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Barbara Sherrifová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grosman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinová (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury). Archiv na webu www.masaryktown.ca Webová prezentace Alena Kottová

Masarykův ústav (MMI) je nevýdělečná (not profit) organizace. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohacovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmen tel: (416)439-4354 (ÚT, ST, ČT), office@masaryktown.ca

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní \$ 110 US. Šeky zasíláte laskavě na adresu MMI. Ceny inzertů sdělíme na požádání.

Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová C (647)608 1713 Píšte vera.toronto@gmail.com

NOSITEL MASARYKOVY CENY UDĚLENÉ ČSSK V KANADĚ V ROLCE 2007. NOSITEL CENY MSV ČR GRATIAS AGIT Z ROKU 2013.

Princess Cruises 50th Anniversary Sale

Save up to
\$500.00 per person
 +
Free Specialty Dining for 2
 Sale ends February 26, 2015

UNIGLOBE
 Enterprise Travel

blanka@premieregroup.com
 1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto
 Tel: 416 504 3800
 Toll Free: 1 800 825 7577
 Fax: 416 598 1311

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

CALL NOW & SAVE

INTERNATIONAL TRAVEL provides travel service

YOUR NEXT VACATION IS WAITING FOR YOU

Building memories, one vacation at a time... Call us today and let us help you with your next vacation planning. We will help you build those memories with luxury and adventure cruises, romantic honeymoon packages, safaris, exotic island getaways and tours. Fulfill your travel dreams with your next trip. Contact us today for our comprehensive and up-to-date specials so we can narrow your choices for your perfect vacation. We are looking forward to making your next trip a memorable one, so **CONTACT US TODAY** and you can get packing!

Good News!

In addition to flying to Prague during the Summer season, Air Transat introduced direct flights to Budapest as well starting June 18 until October 08. It is a great destination for passengers traveling to Slovakia. Pamper yourself and fly "Club Transat".

email: agatha@intertravel.ca

web www.intertravel.ca

Follow us on Facebook: www.facebook.com/inttravel
 Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118

Please note our new address: 600 Sherbourne St., suite # 301, Toronto Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station). Very convenient location with subway access or parking behind the building.

**Travel with confidence,
 Travel with us!**

TICO Registration # 50016556

Web MMI a archiv ND: www.masaryktown.ca

The world is a much smaller place.

Jet Airways provides excellent connections to Prague and Vienna.

jetairways.com

Enjoy unmatched comforts every time you fly Jet Airways. Relax in our lie flat beds in Première or the comforts of our Economy, savor the sumptuous gourmet meals and a handpicked selection of wines.

Unwind and relax with our award winning in-flight entertainment. With our interline partners, we take you to your preferred destinations. Therefore, next time you fly to home, fly Jet Airways.

For further inquiries and reservations please visit our website: jetairways.com, call your travel agent or call our toll free reservation number: 1-877-835-9538

Flights to Prague	Dep.	Arr.
Toronto - Prague (Daily)	1830	1035/1100*
Prague - Toronto (exc 3, 7)	0655#	1235

Flights to Vienna	Dep.	Arr.
Toronto - Vienna (Daily)	1830	1200
Vienna - Toronto (Daily)	0705	1235

* Next Day via OK/SN. # via OK.

JET AIRWAYS

European sectors to/from Prague operated by Czech Airlines/Brussels Airlines, and to/from Vienna operated by Austrian Airlines. Schedule may change without notice.